

ג'ון מקלפלין - אמן הגיטרה, מציג את 11 תחנות התרבות שלו

- 1. בטהובן ושיעורי הסנסתר הראשונים**
כשהייתי בן חמש, הציג לי הורי את עולם המוסיקה הקלאסית. איתם הלכתי לקונצרטים חם נהגו להמביר לי על יצירות שונות ששמעתי ברדיו. אני זוכר שכיילד התרשמתי במיוחד מהכוח ומעוצמת ההבעה ביצירות של בטהובן, במיוחד בקונצ'רטו לסנסתר, בסונטה הפאנתסית ובחלק מן הסימפוניות. כשהתחלתי ללמוד פסנתר, בגיל שמונה, בסהובן היה המלחין החביב עלי.
- 2. הגיטרה בירי**
ככל שאהבתי לנגן בפסנתר, כשאחותי לראשונה ניגרה בירי, בגיל 11, חשתי מיד בקשר הייחודי בינינו: ואכן, מאז אותו יום אי אפשר להפריד בינינו. אני מתאמן בנגינה בגיטרה בין שבע לשמונה שעות ביום.
- 3. מוסיקת סלמנקו**
ביוקשרי, האזור ההקלטי של אנגליה, באמצע שנות ה-50, שם גדלתי, התחום של המוסיקה העממית היה כמעט הבלתי ידוע. יום אחד שמעתי תקליט עם קולות זרים וחושניים, צלילים של אש, וכששאלתי מה זה היה, התשובה הייתה סלמנקו, מוסיקה עם מספרד. מאז נעשיתי מעריץ של סלמנקו, ואני מעז לומר שיש לי בבית אוסף מעולה של תקליטי סלמנקו. כשאני שומע נגן סלמנקו ענק כמו פאקו דה לוצ'יה ושעמו הקלסטי את "פריידיי" גייס אין סן פרנסיסקו", זה מפיל אותי.
- 4. מיילס דייווידס**
כשהייתי בן 27, הגעתי לאמריקה בפעם הראשונה עם הלהקה שלי, לייק טיים. אבל לפני שהקלטנו תקליט ראשון, החזמתי לעבוד ולהקליט עם מיילס. גיליתי את מיילס לראשונה 12

- 5. ג'ימי הנדריקס**
הגיטריסט האגדי ביותר של מוסיקת הרוק. אמן שהופעתו המבדירה סחפה אחריה מעריצים רבים, ביניהם אותי. הגאון הזה פתח אופקים חדשים לדרך שלם של מוסיקאי רוק. חלק מהמבקרים כתבו שהעבודה שלי הושפעה מהנדריקס. אני רואה בכך מתחמה גדולה.
- 6. ג'ון קולטריין**
תקליטו של קולטריין, "א לאב סופריט", הוא הראשון שנחת במחיי. הוא היה מדהים, אבל התחלתי להבין את זה רק אחרי שנתיים. עוברי, מוסיקה היא ערצון לאלוהים. אני מתפלל ואלוהים מאזין. זה משהו שקיבלתי מקולטריין.
- 7. ביל אוונס**
שמעתי את ביל מנגן לראשונה בקיבוץ אף בלור, תקליטו הקלאסי של מיילס דייווידס, ונדהמתי מהטכניקה המעולה שלו, אבל גם מנישתו הרומנטית המופנטת. לדעתי, הרבר הנפלא ביותר בביל ובמגע האופייני שלו, הוא שמסמיק להאזין לארבע תיבות ומיד אתה מזהה שזה הוא. ה"טיים" ריממברד המפורסם שלו סיפק לי השראה לאלבום המחווה שהקלטתי לארבעת המוסיקאים הנפלאים ההם.
- 8. בילי קובאק**
את בילי מנשתי לראשונה בקונצרט של מיילס, כשעדיין

- 9. מוסיקה ופילוסופיה מזרחית**
בשנות ה-60 המוקדמות, כשהייתי בן 20, גיליתי את המוסיקה והפילוסופיה המזרחית, ובשנות ה-70 המוקדמות נעשיתי תלמיד של סרי צ'ימנו, שאמר לי "ג'ון, עליך להרכיב את תזמורת שלך". הוא היה זה אשר הוסיף לשמי את הכינוי מהוישנו, שהשתמשתי בו לאחר מכן בהקלטות ובחופעות. תמיד חשתי שלמוסיקה חייב להיות מניע רוחני, שעליה להתרומם מעלה. המוסיקה צריכה להכיר באל שיצר אותנו ואת המוסיקה. ואת הרעיונות האלה ניסיתי לבטא במוסיקה של תזמורת מהוישנו.
- 10. קרלוס סנטנזה**
ענק. אחד הגיטריסטים הגדולים שצמחו בסן פרנסיסקו בסוף שנות ה-60. קרלוס הוא זה ששילב מוסיקה לטינית עם רוק וג'אז. בזכותו התחלתי להתעניין במוסיקה הדרום אמריקאית.
- 11. תחילתם של החיים הנבונים**
כמה שאני מכנה עכשיו "חיים הנבונים", התחלתי בגיל 27, ושוב גם בכך הושפעתי בכך בעיקר מסרי צ'ימנו. אני חש שעולמנו הוא גן עדן אמיתי. אך אנו שוכנו אותו. תפקידה של המוסיקה להוכיח לאנשים את האהבה ואת החיבה. כרוך שהעולם אינו יכול להשתנות - בני אדם הם אלו שצריכים להשתנות. וזה ברוך הנעניין של המוסיקה והחיים הנבונים.

10-11-77

ד"ר חיים הנבונים. חילל ישראל
ס' לידים מלשונות, שעות
אודות לפני מניין ג'ון
וילסון יוסי אלון

שלום לאין

מוסף ספרות ומפרים עמ' 28
יום שישי, ג' בחשוון תשנ"ג, 27.10.1993

בחסות מספר כחול ועיתונאי ערבי יצאה כתבת מעריב להיכרד מג'ין ■
אין מלון ואין אופוריה, יש בעיות אבל גם אופטימיות ■ המבוקשים של
אתמול הם העושים של היום, ויהיו יחד בכלא ■ היא סיממח האחוזה
המקבילה ל"היינו יחד בצבא" ■ פרופיל של עיד פלשתינית ומו

מיכל קברא ■ עמ' 32

לאן מובילה "הדרך השלישית" - סימה קדמון, עמ' 4 ■ איך תשפיע פרשת ההסתדרות על ממשלת רבין
ומפלגת העבודה - שלום ירושלמי, עמ' 8 ■ האו"ם ואנחנו - בן כספית ויהונתן גפן, עמ' 11-13 ■ "אמא שלי
נחנה להם כבוד והם רצחו אותה" - רינת קליין, עמ' 16 ■ כמה באמת עולה למות. תחקיר - דוד לביא, עמ' 19

הז'אנר של אהרון

ס'מיה קדמיון

יְכוּנָה לְאוֹתָהּ קְבוּרָה לִבְנֵי אֲנָשִׁים הַנִּזְכָּרִים
 "הַמְּהֻסָּרִים", הַנִּזְכָּרִים שֶׁבְּעִירֵינוּ אֵין לֵרֵךְ
 בְּרַח אֲשִׁלִּישִׁית אֵת אוֹתָהּ אֲרוּמָה לֵב
 הַמְּהֻסָּרִים, וְאוֹ שֶׁבְּעִירֵנוּ אֵין כִּלְכֵּל
 דֹּרְדֵר לִשְׁלִישִׁית, כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱמָה חוֹרֵב, בְּנֵי זְמִירָה
 יִצְחָק חוֹמֵי וְחֻקָּה, יְחִים גּוֹרֵי, צִוִּי קֶרֶן
 אֲנָשִׁים שְׂמֹחִים עִם הַהֲחֻלָּה לְהַפְקֵם לֵב
 שִׁלְמָה לֵכֵל כְּבֹד, אֵל כִּמְי שִׁמְרוֹ חֶסֶד
 בְּנוֹעַ "שִׁמְרֵי לֵב יוֹם צִנּוּן", כִּי אֵל הַצִּלָּה
 הַזֶּה לְחֻשְׁמֵי תְּבוּנוּתָהּ, בְּמִלִּים הֶאֱחָלָה לֵב
 חֻקָּה מִנְּצָה הַחִיּוֹשׁ הַגָּדוֹל לֵב יִזְדַּרְתָּ הַזֶּה
 יִלְךְ תְּנוּעַת הַדָּרֵךְ הַלִּישִׁית, הַחִיּוֹשׁ
 הַזֶּה לֵב בְּנוֹעַ שֶׁכֵּן הַתְּקֵלָה הַשְּׂבֹעַ הַזֶּה
 הַלִּישִׁית שֶׁחָזַק רוּחָהּ אֵלֶיךָ כִּבְרַת חֲצִי שָׁנָה,
 אֲחֵלָה כִּבְרַת "הַמְּהֻסָּרִים" נִשְׁאָרוּ אֵינָם
 תֹּרֵץ מִחִיּוֹשׁ גּוֹרֵי, הַשְּׂבֹעַ, כִּכְנוֹס בְּשִׁישִׁים,
 אֵל גּוֹרֵי שִׁלְאָשִׁים קֶשֶׁה, שֶׁהֵם
 אֲחֵרֵיהֶם, הַזֶּה אֲמַר, אוֹתוֹ שִׁבְכָה, אוֹתוֹ בִּית
 הַמְּהֻסָּר, הַבְּרוּר לֵב שְׂמִיחָה, הַזֶּה חֲצִי שָׁנָה
 עִם רִבִּין שֶׁכִּשְׁלוֹהֵם בְּחֵי סֵפֶר, כִּטָּח שִׁישׁ
 אֲמַנְטָה שֶׁל עֵדֶךְ וְכֹכָב.

בין אם בראש המשלול ועיבוד אבירי
דור הקלני, דן שומרון או לא אחד
הוא זהו צירי לסיטות ואף אחריה האיש
זקן במנוחה הוא הידר"א הנכבד שלח,
הוא הראשון, זה ששורה במכלולות והיחוס
אח כל מהלכים, והוליד את התנועה
בדיק למקום שבו הוא רוצה אותה. עמו
רוחמת התורה. המרעומד המועדף עליו
קשה הוא הקלני, אבל אם בעוד אף
עשור הוא חילמי ששומרון הוא אף
מורלי גדול יותר, לא תהיה לו שום בעיה
להעריך את שומרון. כששאלתי אותו
למסביר אם הוא לא רואה את עצמו מועד
במאת לימור הראשונים, השיב:
"יחיד אין לי חיבור רק ברכה. אני חושב שאני לא מתאים", הוא
אמר, והתיב כי בעיניו מצומצמות, מבטם הוא שמסתכל ישרו
בצורה מנסתית בשאלת אף לא בסלחיות, לא על ארגו בכיכר
העיר, לא בשוק. אין לי יכולת לסחוף המונים ואין לי יכולת
יגורל".

ההסכם בין קהלני ווייסמן לכין משלנת העבודה, מבטיח את
הישרדותם בסיעה ובמסגרתיהם. הם בוודאי ירוויחו ויבטיחו גם
בכדיית חלצי-הבטחה והגמר של רענן כל עוד ורבר יא את
ההחלף של קהלני ווייסמן בהסכם הוא שהם אינם מצטרפים
לדמוקרטיה, ובנוסף רגישים, לפני הנבחרים, הם ידחלו ויש
המסיעה: הם גם עומדים להצביע, על חלצי'ם האלה יש
סיכומם עם דרך השלישית, אותו סיכום שהיה קיים גם לבי-
שולמן, כי שהחלפת בהנהלה ובמנועה של אחד: חברי הכנסת
צריכים לעיץ עם מנצחם. הם לוקחים בחשבון את החלטות חברי
דרך השלישית אבל אינם מווייבים כלום.
דרך השלישית יודעים שהחודשים האלה יהיו קשים. והיא
חברה הבית למלאה עצמית בשבוע הצעות שימרו את הדי

"הדרך השלישית היא תנועה של מנהגה ודרך ולא תנועה של מנהג יחיד", כך כתוב בסעיף א' תחת הכותרת: "התנועה המסמלת". התנועה אחת כוללת בין שולשה תנועות החרדים, ולא ניתן לה הסכמות; התנועה היא אל השרף התנועה כמו צומת, שבונית, על שם אור, איך יתור כמו כמו. מורד, איך לא מוסר אחר אבל אין לה מנהג. במסגרת הדרך השלישית לא מוסר מורד, התנועה, או את מסמלת, יציעו את תרשימת לכנסת. כמיומנות מיומנות המוצעת תסמלן לאשר את תרשימת, תנועה היא המסמלת לשנות. אין המסמלת היא מסמל אחר וגם תנועה ייבחר לה יחצוצה.

תדרך השלישית תהיה מפלגה רק כאשר תהיה רשומה אצל רשם המפלגות. מבחינה פיננסית כדאי לדרות את הרישום עד לרגע האחרון, 45 יום לפני הבחירות. אבל פרופסור אברתם וייסקי, שיטב בודעת התקנון, הסביר להם שזה מסוכן. ממסיק שישמחו גישו ערעור, יתחילו בחירות, תקינים, סבירים, והם יישארו בחוץ. צריך להשאיר מספיק זמן לכל מיני שאלות.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

צילום: רובי קסטח

אני יכול לתשמיץ בצורת מנטסטיט בשיחת, אבל לא בטלויזיה, לא בשוק". יחודה הראל

בר הרבה שנים שאנחנו יודעים ששם
ישראל קיטר הוא נכס. נכסים תולכים ונכסים חת'
נכסים יורדים מנכסיהם, אבל שם הטוב של קי'
לעולם נשמר. כמו שם טוב ולפעמים, כשנר'
שמשוה מאיים על היציבות הזאת, בא ישראל קי'
מוזכר לנו.

[illegible]

אבל הבעיה היא לא שמו הטוב של קיסר. ובעצם טוב שלנו. איך יכולנו לטעות ככה? אנחנו, שבמסך שני שבנו ואמרנו וכתבנו שישראל קיסר הוא האיש הזה הסתדרות. שאין דבר הנעלם מעיניו. שליש יחיד ללא פשרה

המליט. חשבו שהוא רדש לרעת על כל מיני, שהוא עבר
 על כל טעמי בתקיעה, על כל חוצאה. היינו בטוחים שאנשים כמו
 דמו ישראלוביץ, המקידים, הם רק העברים השמוטים שלו,
 דף וברו.

לא אותו זמן הוא לא ידע כלום. האיש שרצה לחיות ראש חבלה לא ידע על עשרות אלפי השקלים שעובדי מסמס נלקח, הוא לא הבין בערימות הלחשים עם תמונתו ומזמנתו ששנות המעילה, הוא לא ראה את האגרות האישיות עם חתימתו, את המטות שהקמנו, המשכורות ששלמנו, השלפונים, מסיבים, ואיש הכי חזק במדינה לא ידע מה בעשה מחתה לאף

[illegible]

וזה לא שאנחנו ממקפזים, חלילה, בשמו הטוב, זה הרי הנכס
הצחי שיש לנו. זה השם שלנו שאנחנו חוששים לו.

יום שישי לפני שבוע נערך כמינר אפעל משחק
מחלמה. המארגן היה אוויר פינס, ממוג אלטרניטבה
מבפגלת העבודה, שמוחו קודח מגימקים לקראת
הפריימים. למשחק שנערך בשעות הבוקר הוא הזמין
כחמישים איש, רובם מעל גיל 60, וחבורה קטנה של
ילדים ונערים.

ליר שולחן קטן מצידו האחד של האולם
אלוף במילואים יאנוש בנג'ל, והמנחה השני,
יגור אלוף במילואים אביגדור קהלני. המנחה
הקטן ומיקרופון, איתן גלבוע, מהמכון
למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת תל-אביב.

אפילו רגעים מאוד אינטימיים, במלחמת יום הכיפורים, כשהיה

במשטרים טוטליטריים, במרט בנשיא סוריה, ולכן משך הנסיגה
- 50 שנה - חשוב מאוד.

[illegible]

קהלני לא מחזיר את הכוחות. יאנוש מגייס מילואים, מפעיל התקפות מנע אוויריות, חוקף את מערך הטילים ואת רמשת, ובמקביל מעלה שלוש איובע חטיבות סנקים סדירות לרמת הגולן. כעבור 24 שעות נכנסות למעולה שלוש אוגדות ישראליות נוספות.

ניסיתי לברר מה היו תוצאות המלחמה. על מי קהלני זה היה נצחון מוחלט של הסורים. הוא חיסל את יאנוש עם הדיוויזיות שלו. אז מה, אמרתי ליאנוש, שמעתי שקהלני אכל אותך כלי-

מלח.

מה שחוקר, היסטוריון או חוקר אחר, עשה חורגים, הבנים והדורותיו וחשב שישראל לא תניח ולא תעיר לעשות כלום. או ישראל נכנסה והשמירה לו הכל".
בינינו, אמרתי לו, כבוד אחד שמאמין בכזוונות של הסורים לא הורדת קצת עם המלחמה.
"מי מאמין לסורים", וזאת תמוה. "אם היית מאמין להם, היית מבקש כאלה ערבויות והסררי ביטחון?"

מני שבוע נמסרה ברבורה אלון, אשתו של בן אלון ז"ל, שהיה הנכנס האחרון של ישראל בחושינגטון. אלון נרצח ב"ב כ"ד" בפתח ביתו בחיפה ז"ס, מרגל, מול עיניה של אשתו. גופתו הוציאו ארצה במטוסו הפרטי של נשיא ארה"ב, ריצ'רד ניקסון. ברבורה אלון נמסרה במחלקת קשה, נקברה בהר המנוחות. שבעה ימים לאחר מותה הוציאו לסיפוחה: מי היה זה שביעלה שבין שבת לראשון, בסעה 1 אחרי הצהה, לחץ משפט פסימי. ההרג, ושאר את אל"ם אלון מתבסס ברמו תעלה ללכת לחתור עקבות.

היא בתקופתה להחליט על מה באהירה וכו' ואלו
רצו בחטם של שלהם בדרך של מרמזים וסמלים.
החשוב מספר 17 לרן ספר, חברים החובל על
שמוטו של אלה לומר לאחיות אמר ספר. לא היה
מלמד רצח בעל. אלה חוקה אמר ספר. לא היה
שלא ירדו על זה, רק שהם חשבו עליה. את המטרה
מימשל, ערכידין, כהנה מבחן לנשים, ארשם ממשלות
לשרי ביטחון. לא היה לה רצון של אי חושש, אמר ספר
סחיה נוספת על החשש שיש מי שידעו על מה מנסים
מטו לרן ספר 17 שלמנו שזה ודאי ביקר באחד ממק
חליהיון הארציים, טוני מקסיס כמו שאלו נרצחו ואל
ברסלו קצין קיסר לנפשות ירדו סב של אלה, את נפשו
ברסלו קצין קיסר לנפשות ירדו סב של אלה, את נפשו
איתנו. לשרת את החקירה. את הבטיח שישב ספר. אלה
יושבו פתוח, עד למהות בשבוע שער.

תמיד, שאלתי את הוד, איך זה שאתם, חברי הסוכים
אלון מחיל האוויר, לא תצחקו לפענה את התיק הזה.
אני מכיר בעובדה שהחיים במדינה שאינם סגורים
אמר ויט, "גם התיק הזה לא סגור. אולי פעם מישהו יפתח
המה ויספר שהוא זה שרצח את בני אלון".

המנהל הכללי של המבחן:

אותו זמן הוא לא ידע כלום

מפקד חטיבה 7, קיבל יאעזב הוראה לשחרר את אנשיו וקולנו, שאחרי ואחרי, על אשתו נחמיה כסיני. ההוראה היתה לשחרר אותו ממקדו על הגדרו ולשנות את שמו לאריץ. אנוסל לא מציב לקולנו חלוקי מתאמץ ולכן לא שפר לו דבר. כך אחרי מסע בחסות, הוא הבטיח לנו לרכב לו ונסע אחרי לבנו. שם, בחסות חושית, סיפר לו היתה דממה. אחרי כך נתנו לו את האוטו שלו שסיס ירישו נה יות לבכות. אחי כך נתנו לו את האוטו שלו שסיס הבית.

[illegible][illegible]

من ۱۷۶

סיבה לאגה בעבודה

עובד על הכל, חברי הכנסת של הליכוד, סילבן שלום, לימוד לבנת והדפוס מצא, המצאו הש" בע את התקשורת בקטגוריות שעיטו בש"ח תות בהסתדרות. כולם ררשו, בצק, ועדות בריקה וחקירה. ביום שני, בפתיחת מושב החר רף של הכנסת, פרץ בין שר החוץ פרס ואנשי הליכוד ויכוח צעקני, שנע, מן הסתם, בנושא התעמולה העיקריים של הבחירות הבאות. זה נשמע כך:

שמעון פרס: "אתם כל חומן מחכים למלח מות שחלפו. מעבר לגבול המורתי שלנו יש ממלכה ירדנית, שהולכת איתנו צעד בצעד לעבר השלום. אתם מורכבים על טרורו איפה הטרור מתפוצץ היום?"
סגן עשרות שנים:
פרס: "למה אתם לא אומרים מלה על המצב הכלכלי במדינת אוננו מגיעים היום להכנסה שנתית של 15 אלף דולר לנפש".
יוזעק מצא: "למה אתה לא מדבר על ההס" תרבות על קפת חוליה?"
פרס: "עיון, אתם לא תיכנו מזה".

כדי למנוע את בנינו של הליכוד על חור" בות ההסתדרות, תנקט מפלגת העבודה בכמה דרכי הסברה. המוכ"ל נמס' זוללי הבחור והס' בוע כרוחם כי המעשים הפוליטיים בוצעו על ידי בודרים. וזו לא התה עוולת המערכת כי לה ח"כ מיכה גולדמן, מקורבו של רבין, הע' ריך כי הציבור יבין שמפלגת העבודה כבר נענשה, והפסידה בגלל מעשיה הנלווים את הבחירות להסתדרות. ראשי העבודה ניסו, בור סף, גם לטשטש זהירות, ויטכנו זאת הנקיו הנרול במסודות ההסתדרות בצע חיים רמון, חבר פרמנט של המפלגה.

ואגב, עדי הרר, מראשי המסמרת הצעירה של העבודה הציע השבוע לראשי המפלגה לכ' גם את ועידתה לטקס ענק של הלקאה עצמית. כולם יודו באשמה העסקית, ויטכנו לצי' בור כי פרשיות ההסתדרות הן נחלת העבר, ולא יתור עוד. מזה ועובד ירוחם בסגנון מפ' לעני, הדר מוכנע כי הוועידה תעורר רושם ציבורי רב, וחוכר את להפיד את הפעילים. בליכוד, עשה רושם, רק יחכו לוועידה סגור נית, כול, לקראת הקמפיין הטלוויזיוני של בח' רות '96.

בחוזה לרמון, יו"ר ההסתדרות, שקצת גע' לס בתודעים האחרונים וער שהתגלע על כיכ' נתניהו כעקבות האלימות ברצועות) טפס שוב למרכז הכמה על גבם השמול של קיסר, הבר' לר ושות'. יש לו גם כף אישי מכל הפרשה. ראשי ההסתדרות הקודמת, שנואי-נפשו, אלו שלחמו נגדו בכל הכלים, וניבזו ועל פי החר (שר מאות אלפי שקלים כדי להפיל,ו, עלולים למצוא את עצמם בכלא.

רמון אוחז את יצחק רבין ושונא את מפל' גת העבודה רבין, מצידו, רוצה את רמון לצידו חם כיכ' רבין ויהרף את היסמאות "מושחתים נמאסות". תורת הסיכויים היא כוזב בתנאים של שוויון בין רבין ונתניהו, יחזור רמון לעבר רה. הוא רחי לא ירוך בישיבה נפרדת, שחצ' בראש תוצות את תחלואי מפלגת העבודה ותצ' לה את תגליות לשלטון.

אם יתברר שההסתדרות מושכת את רבין להפסד בטות, או לחלופין, שרבין מנצח את תגלית בגדול יקפ' רמון מפלגה משלו, אשילו אס סיכוייה בקלפי יהיו קלושים. רק שלא יצ' רך לשבת לצדו של שמעון שטרית, או משה שחל, או צור, או ויילי.

צילום: רובי קסטור

קיסר, מנהיג המועלים המיתולוגי, ראש הממשלה המוטנציאלי, מי שצורה באמצע שנות 80, בשם העובדים, על ראש הממשלה שמעון פרס - יור מנכסיו, הוא הפסיד בפריימריס, נעלם במשדר התחבורה, הסתגר עם התקירות הפוליטיות בהסתדרות ושקע בבניית אישיות. במבואר האחרון הציע לו יצחק רבין את תיק תחתיות והוא סירב בגלל מצבה הרפואי של רב' ייתון, מול רבין, אנב, נוסח לקיסר יחס מיוחד. הוא לא שוכח שקיסר העניק לו את הניצחון על פרס ואת ראשות המפלגה בפריימריס '92. מאז פרס ואת ראשות המפלגה נפגשים השניים בקביעות. מרי יום שיש, בלישכת שר הביטחון בתל"א ביב, לא לכל שר יש כוז מריבילנות.

ועדות חקירה
במפלגת העבודה משקשים מהאפשרות שממשתי הכבידים בהסתדרות חילו בקיץ, וי' גלשו לתוך מערכת הבחירות. חיו כמה שרים שחתיו השבוע בקידת בשר המספטים ליכא, כיוון שאינו מתגבר את צוות הפרקליטים שטוענים בפרישיות השונות, כי שיתישו את תושבת תכבי האישות. הנות העבודה היא שער אוקטובר '96 "יערבו הבחירות לרשות הפלס' חוינית, ההסכמים עם אש"ף יתייצבו שיוניעי הטרור יפתחו עד למינימום. גם תחתיות הכל' לית מעוררות. שר האוצר, ביניה שוחט, עוד ביים שליש האחרון מצוד מלמוני אתר ראש הממשלה רבין, השונה בגוריו, כדי לערוך אחרון בהתננים על הצמיחה במשק, שפרסמה הלישכת המרכזית לסטטיסטיקה.

פרשיות ההסתדרות עלולות, כאמור, לה

צילום: מלאש 90

צילום: רובי קסטור

תמיכה בישראל קיסר, והפעלים שושכר ע' או בשמה של נמיר, הודיעו לה שהעניו אל' תמיכתם למוכ"ל ההסתדרות, וכעס אן אל' מה לעשות בעיר. לא מומן שיתורה נמיר את הקשר וכמעט מוצא בכבי.

בפריימריס עצמם ניצח, כמור, יצחק רבין. קיסר קיבל 19 אחוז מהקולות, וזה במס' השלישי. נמיר קיבלת המישה אחוזים בלבד, שבועיים לאחר מכן חזרו המצביעים לקל' כדי לבחור את חברי הכנסת. נמיר, ככל שה' יישמע מודה, חקרימה השעם את קיסר בכמה אלפי קולות, ותפסה את המקום הרביעי בשר' מה. לא נעלמו תומכיו קיסר במחל' השבועיים הללו לא ברור. יסורר רק כי גובר מוצע כי ראשי ההסתדרות העבירו לו מיליון ש"ח ערב הפריימריס לראשות הממשלה. אח"כ ה' יצירות הם דרשו את הכסף בתומכיו לקיסר. גוייסו בחיים מסעים תומכיו למלאו כוזו גם כי לשכר את ההמומה שפרצה השבוע בין מנתח קיסר ושחל, מקורביו של שר התחבורה האשר מור, כמור, את שחל כאילו הוא מנצל את חדר קיסר כשר המסורה כדי להסל את קיסר, ויט' בין מנהיגי דור הבנינים יש משה מוסר כמר נה חוז. קיסר של היום הוא מומיה פוליטית, שאינה כנמת בכריים, ביניהם חביו של שרים וחברי כנסת בעירייה, כי סייכיו לרובית לכנסת הר' קיסר, מלמרים כי סיכוייו לרובית בכנסת הר' אה ברישמה המרכזית קלושים, שלא לומר רי' סיים. בימים במפלגת העבודה מינו לו מנהיג כבר בקצירתה. הוא אס יאלץ קיסר לעזוב נר רוב את משרד התחבורה, הם אמרו, יתווסף ש' בלייל את מקומו.

כמיר שתק, אך הטראומה שספגה בבחיר' רות הפנימיות החר תפרוץ שוב, וזו רק שאלה של זמן. הסיפור קשה. במחל' התחבורות על הנחנה (בין רבין, פרס, קיסר וגמיר) יצרה נמיר לעצמה בעמל רב מוקדי תמיכה בכל רר' כי הארץ. אחר מה היה ביה"שא. כמה ימים לפני הבחירות היא אספה עיתונאים ונמעה עמם בביתישאן, כדי להתנאות שם באזהרה. כאשר הגיעה המפלגה לעיר השכ' עיניה של נמיר. בניין מועצת המועלים כוסה בכריות

לפני בערך עשר שנים קרא מוכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, לפרופסור למשפטים שמעון שטרית והעניק לו מינוי אישי נוח ומועיל כיו"ר הנהלת 'משען', רשת בתייהאבות של ההסתדרות. בקיץ 1988, שנתיים מאוחר יותר, הצליח שט' רית להיבחר לכנסת ה'2 בזכות המאבק שני' הל כארנסט יפת מבנק לאומי, אך גם בעזרת המשענת הרחבה שהעמיד לרשותו החבר קיסר. עכשיו פנה שוב קיסר לשטרית וביקש ממנו לוותר על התפקיד לטובת נאה ארד, שעמדה כך חששו כולם, לאבר את מקומה בכנסת. שטרית נעתר לקיסר, אך קיבל פיצוי הסי' תדרותי נאה. הוא הפך להיות יור' המכון האפי' וראסיאני, מעין משרד נטיעות לא רשמי, שטיסל בטוילי ההשתלמות של עסקני האיגור המקצועי למדינות העולם השלישי (בדעימי ארליך, שהיה סגנו של שטרית במכון, הוא היום נציג ההסתדרות באסיה, ומקום מושבו בסנגפור). נוסף על המינוי במכון, וזה שטרית בכונס נוסף, 'משען' העמידה לרשותו משרד שיהיה שמה בירושלים למשך שנה נוספת.

המכון האפראסיאני שימש את שטרית משך ארבע השנים, עד שהפך לשר הכלכלה והתיכנון. בלישכתו של שטרית ברחוב נהדרעא בתל-אביב, על די מבללת ארן, התגלה פעי' לוח נמרצה, כעיקר ערב הפריימריס לכנסת, שעליה ניצח בקשיחות רבה אבי בלשניקוב. בלשניקוב זה זכה על עמדתו גם לגמול נאה. הוא הוכרז כעוזרו של יו"ר המכון שטרית, וקי' כל משכורת, שהשלימה את הכנסתו הצנועה כעוזרו הפרלמנטרי של חברי הכנסת שטרית. בלשניקוב, אנב, הוא היום יועצו של שר האוצר ביניה שוחט, יריבו המר של שטרית. בשבועות האחרונים הוא בונה את כוחותיו המפלגתיים של הבוס החדש, לקראת הפריימריס, כמובן.

שר הדתות שטרית טען השבוע כי הפעי' לוח הפוליטית במכון האפראסיאני היתה נזר' וזי' הוא החזיק מסה מיוחד לקראת הפר' יימרים '92, ברחוב יפו בירושלים. בכירים במכון סיפרו למעריב כי הפעילות הפוליטית מתוך מיתקן רשמי של ההסתדרות היתה גורמי סיכית, כמעט-טבעית, ולא יצרה אצלם שום בעיה. אפשר להאמין להם. אין כמעט שר או חבר-כנסת של מפלגת העבודה, שלא הסתייע במהלך הקריירה שלו בהסתדרות לקידום אר' שיריוליטי. מתוך 44 חברי הכנסת הנוכחיים של מפלגת העבודה ספרותי חמישה-שש שעב' רו במסודות ההסתדרות והאיגור המקצועי בתפקידים בכירים לפני הבחירות, ועוד 28 נרצו לכנסת בתמיכה כוז או אחת של ההס' תריות בגילגולה הקודם, לפני מזהר רמון.

את הסיכויזוח הוו - ההסתדרות-מפלגת-פר' יימרים - אי אפשר לפרק. ישראל קיסר נהג תמיד לומר, ובצדק, כי "ההסתדרות היא המ' שענת של מפלגת העבודה, ואם אתם לא מא' מינים לי תשאלו את רבין ופרס". תמורת השיעבוד הוטאלי חוז ררשו בכידי ההסת' רות לעצמם חופש פעולה אישי. "אם העמיתי את משאבי ההסתדרות לטובת המפלגה, למה שלא אעשה גם לבית", אמר לעצמו ראש הר' נה או סגנו. ח"כ אבי יוחאלי, שחשוד כי ביובו שלוש מיליון שקלים מכספי ההסתדרות לטר' בת הפריימריס שלו, משוכנע באמת שהוא פעל ללא רדע, ממש כמו כולם. אס מסע האפולוני' טיקה שלו, לקראת הנשט תכב האישות, הוא סוחח תמיר בהצהרה ש"הייתי וגשארתי איש מפלגה נאמן".

הגבולות בין מותר ואסור, אם כן, מטושטש שים לחלוטין. חוקרי המשפחה ואנשי פרקלי' סות המדינה יכריעו לבסוף את גורלם של הכבידים, ואולי גם של מפלגת העבודה, על פי כמות הכיבוזים, הווצפה הציבורית וההוגמה האישית. מקורביו של השושים העיקריים - ישראל קיסר וחיים הכהנא, הנגזר ארסור יש ראלוביץ' ח"כ אבי יוחאלי - איימו השבוע לסחוף את המפלגה כולה לתוכם. אחיהם מהם הצביעו על רבין, שחל, שטרית ואשילו על חיים רמון, כמי שעשו שימוש עקום במתקני ההסתדרות ערב הפריימריס '92. קשה להא' מין שהטענות הללו יטסטו למעלה, ויצמיחו

סיבות

IF

אם אפשר היה להרחיב כבישים באמצעות מילים ולבנות קווי הפרדה מקלישאות. אם ניתן לסלול נתיבים, על ידי כתורות עיתונים - ולהגדיל את שדה הראיה בטיסמאות.

אם אפשר לחנך נהגים, בעזרת נאומים חוצבי להבות - ולבטל עיקולים מסוכנים, כמאמר מלומר. אם אפשר לחסל כבישים אדומים, על ידי מדבקות - ובשית מאוינים ברדיו, למנוע דריסת ילד אחר?

אם ניתן להכשיר, באמצעות שיגרה מחשבתית - צעירים ואוהמים בהנה, לראשונה. אם אפשר היה כיוזמת, שרי תחבורה לדרווחיהם - להגדיר את מספר ההרוגים מרי שנה.

אם אפשר לאכוף חוק, בכבישים הצדדים הצרים - על ידי נוכחות משטרתית מוגברת בכביש ת"א-ירושלים. אם בעזרת להג דוכרים, או כמצעי ראווה - ויינו יכולים להרחיב, או להגביר שוליים.

אוי היה הכל בסדר ולא היתה סיבה לראגה - ולכל הרשויות והגופים, מגיעים דברי שכת. ורק במקרה אנו מחליפים, את קידומת התאונות - ובמקום המלה "קטל", עוברים למלה "טבח".

ואפשר היה לחסוך, את ההזרועות הצבועה - ואת קל הנגי הקבוע, בערך אחת לשבועיים, את ההצעות לסדר, והדיון המשעמם בכנסת - המתנהל כמו תמיד, כמי האפטיים.

ואפשר בלב שקט, להמשיך ולהיהרג - מרי יום בכבישים, בדרכים, ברחובות. כי אם זו הדרך, - להילחם בתאונות - או אנתנו, כמו כעבר, בידיים טובות.

לפנינו: סיפור מערכת

אבאל'ה בוא
ללונה פארק

רגל יוכל תואם אני מסייע עוד מיסטר אילם כבכבוד, מר אדאן עושה את ליצור
הראשון הוא כדי שתדעו שלא מדובר כאן בתואר בעצם. עוד רוצים, בגילוי התניי
הסימנים, ציבוי את כאור משלוש הסימנים הנושבים ביהר שתיקדו איפעם
באילם, אבן, מבוגר, אישי, אחר, חותה איל, צלול, בירי ופוסט חותה איל שחטוב על
כך, מלמדו, קל ללשבע על אסא אבן שעה קלעל מנגנון. אני אמר לו שזאת ציבוי הבית
של כל התיקסאיים. אני עפעמי רבות מכנסתו, תחביר התיקסאיים עזילתו אחר כך
חיות מוכרשים מנגנון. אבן ואני כר קרוד לו 'אבא' תחביר וזה ארס חום, מלוטש, מלומד,
דומה, קל המודר, קל ידעלמסר דרגי, אשף התבנה רזה הליות איצימאלי. התנהגותו ובאגלית
הוא, כקיסר, אבן אבן הוא כל מה שכביח חתך רזה הליות ותחבירי לשלול.

מחס הוכיחה והעניקה תואת לא היתה כאן תמיד, ומי ירד לומר אם זה שנה או תרבה או יעט. מילשק כבן 50 שהיה בלוצין. בבניירוקו תזכירנה את ההיסטוסטס לפני שלושה שבועות נפטר כאן ישיק בארץ, משהו רמון לאור. כיים ראשון בארץ ההיזיונס"ל יפסידו לשיקע בולנס"ל בארץ תחולש והרענן של מרדנן קאסרר"ה יחיים נשלאים"ל בן 12 בדצמבר 1946, כותרת לא יאשרת ביימס"ל מספרת על "תרומתו הגריבה של מיסטר בן"ן" ורופקלר ג'ינריו לעיר בניירוקו: 17 אקרים באזור שכותרתה עומדת ממזרח לגנהר תחולש, להקמת בית החומות והמסגרות"ל. את כוללים לאור זה חסבל ולא בוכריים, ואר קרן הצעתו (המכרז) – שבכותרת גודלה תואת, תרוב מזהוה של בתי טטנטיים ובתי חורשת לאריות כשר, תמסנן מסיקרת הארם, יאגורן ששם לו למסרה להקמת בית הסבה האנושי ואת שפיתות הדמים בבית החורשת גודלן שמשמן "סאנה" – העולם האכר.

תשאל את הנייריקורם מה הם חושבים על וא"ם, והם יידרו לך שקודם כל מדובר במיטור תכחידות. אתר כך זה מקום של הפגנות כל חופש הפה והפסקה נדון בענין עולמי או תכחיד או נשויים. אתר כך מקום בעיניו מבחינת כורד ורשמי על הביטחון ומבטן, לשני ואיתי לה, זה המקום שתשוי לשקבע של המעצמה השבער, ניקטת הרשעצוב, תלין את תנעל של חויבה הכה על שולחן הציגות הביטחית, ואתר הריבית תכלי לשנאר אלה תהא ער היום.

בערוז אנכסי מרצרים על הסקר האורחיים האלה שקוראים להם "האיש מהדוב", ג'ון יריבלס, מוסיקאי צעיר שבר כרדובו 43 ליד הבניין החגג, אמרו: "לעצמנו לעצמנו".

יריבלסטימם הביגורנות האלה עק לוחית תרשיון הוצגת שלהם. הם כבולו חתומה איתם שבעה ואל קלעל שום קט. זה נראה אכזרי של איזו מאמץ של מוסיקאים כבלי תרשיון שחנה גרן רצקן של מה תחיה. שבר כרדובי מבקריוקלי אתר לרגל הוצגות "מה שחנה" וראים זה לא ציון יובל אלא אורחות שחיתות בלי הפסקה של רישלומים ותרריון ככל העולם שכלל מה רוצים את תלמות את תר העזות. אדוארד קרין, ראש תרשיון לשעבר (והרשיון) שכלל מעם מהם גרן את תלמותו איזו שבראו לו אנטי-שיסיון, אתר כובנו: "לא איתכל לי שחור".

אבא ואני בשולחן הדיונים הנעול בחדר הדיונים של מועצת הביטחון של האו"ם. "ישראלי" במקום בו אבן ישוב כל כך הרבה, בלי כל קשר לקום. ניוֹיארק, רוֹם, צֵרֶי מִנְאָה מִנְאָה הַצִּיּוֹרִים של האו"ם, עם שיעור מגורו ומוצעת הידועל עם ורת כל יד, ממחר לשלשון מאירס של "ישראל", למרות שאנחנו לא חברים במועצת הביטחון, אלא רק כמזמנים אליה מה עם, בעיני כדי להיגון אחרי כל מיני לחצים ששכחנו להודיע עליהם מראש.

אני יושב על הכסא של נציג מפורסמאנו והדבר היחיד שניני לי לומר על חדר מועצת הביטחון ועל בניין האו"ם בכלל, זהו: חכמה, מותר לעשן מהו זה אולי המקום הפתח בנינינוֹת שוראח מה עם, עם אמירות, שש, וראשנים עם מקלות קצבנים ולבנים הפח. בִּישְׁתוּ מִנְאָה מִנְאָה הַצִּיּוֹרִים, ואכן סיפר לי כיצד אולי עיניש עם מקטרת, ואולי היה זהו עלול להיות מנהיג הביטחון, ואכן סיפר לי כיצד אולי עיניש עם מקטרת, ואולי היה זהו עלול להיות מנהיג הביטחון כשנארצנו הניצים עשו לכל הכיבושים: "זה היה לוח נוח שאני משרד יוסיט הממשלה וסוכט שלדור", אומר, ואכן לא באמת מנהיג כמו מישור שוראח זה היל של אור

כל כך הרבה שובל וככל זאת מהות אורח.

הארץ, מלבד האתלונג האנושי העולמי, שהו הוא גם בית ארשת ומקום עבודה לרוב על האגיד בנלאומי המונה 53,589 צורבים, משרדים ראשיים, בתיירות, עיתונות, נציגות ומשרדים כל רחבי העולם, וטיסו למספר הזה עוד 185 מרים בחבר המהליכי שרים מום לא היו נבחרים אפילו לטון האחד העיר עד שלהם. הנציגים החלה לא במה בביתריו ומחשבת. הנציגים אפילו לא ידעו את שמות ארצות מקימם. והו, חרות או יותר, המהליכי של הארץ, הארץ, החוגג כעת 50 שנה של עיסוק בלתי שוטק בנושאים בלתי נגמרים המהליכי כלל יציבים כמו דורול: מלחמות, פירוק נשק, רעב, ושוב מלחמות. מהו ערין שום של שלהם, באיום מקס עבול עד מלחמת תחת תמצא לרדו. בבניין תוכניתו הות, ערין שום למגע עות על יחיתורו המורה האות שמלה מלחמה. כמו בבטיסת המהמרטת כמו "תמי" ערין ירדורב ירדורב ירדורב עד מלחמת המלחמה. לפי מה שנים, כשואר תימש חיוקים ברעת הקהל, הוא יצא במסע יחסי ציבור עם מירסומות בטלוויזיה ששלוו המסר "אולי לא הארץ" ימנע את מלחמת העולם השלישית, אבל האם חיתום ששלוו לתלוע על הו?

נשים בליווי נאחם דאנ"ס

[illegible][illegible][illegible]

צילומים: רויטר

[illegible]

בכשים, היא אסרה, מנהיגי כל אומות העולם כמו נפוליון, וולנטינו גרובו, קונוואלד וכו' ויש לה חוק טהור של ערף יחסי המנהג העשירי. המסמכים יקבלו את הסיכום כעת נשאר רק המנהג האחרונה, וזה היה מסל. פניה ישראל ללבן וז"ר תביעה גלית רבשבתית ששמה על המסירה היה 'פצצה המלחמה'.

יחסיות החשאי האמריקני לא נכללה מהמסמכים, אמר מנהל הקיסרינג קיל סאק והמשיך ללכנן את האחרות של המנהג.

החלט ברוב קולות שהחלט יועשו לכל הסודרים בריוק באותו נדע. לשם כך נשכרו 5 מיליוני שווייט מצר מצר חזני על כל ראש מדינה שסודר בכש.

כא ה'ראש הגדול ביותר של מאסא היה דריסחם (הנאצדקת) להחליט לרעתו ולרעתם של
מסוימים שיהיה להם "סעמי ועל". אר.אבי.איי אמר שהוא יסעל על גבו כעת ויאר קטס
השיבה של ה'ראש הגדול ביותר של מאסא היה דריסחם, אמר מאסא היה דריסחם, אמר
שבזמן האחרון ניס להתקש בהיחיה. וכך יצא, שבאחרונה החשוב ביותר בחיטוריה
האיים. שהקדשה לשלום עולמי, במקומות הסובים ביותר ישוב ראשי המדינות שהגל
להביח שמישהו מנסה להרוג אותם.

[illegible]

אני יודע, אחות, את האדם שנראה שאין בדרך ממנו, אם הוא הצליח לרשום יחסיים א כשרות נציגו לו ידעונו בתחומים המאחרות. ואם הוא נכבד, אכל היסטוריה בעיקר פוליטיים, לדעת גרמניה כי מאד הם המבנה שבה תעשה הפינאנסי, כולל ההחלטות. אנוני עולם המדע שנראה כמו המבנה שבה תעשה הפינאנסי, כולל ההחלטות. בפרטל והקדמות לביצורים השונים לתיכנס מיד לאומות העובדים. גם האוכלוסיה שלמה את ההחלטות. שדה העקבות. ואני אוכלים בריך טנה יי, יכש, וכחצי ככר מתחילים לשמח את ההחלטות וההיסטוריות.

[illegible]

مكتبة من المخطوطات

ג' לפני שיצאה מביתה בצפת לנסיעת המוות שלה, עוד ניסתה אילנה חרפני, לשכנע את בנה הרוחני פריד, כי 17, להצטרף אליה ואל אחיה, עאמר, לכיכור ברליית אל-כרמל. היה זה שלושה חודשים לאחר שעאמר הופיע במפתיע ברידת הבכורה. עתה ביקש להסיעה לכפר הולדתה, בכיכור כרי לראות בפעם האחרונה את אביהם הגוסס. הוא הסכים לה במימנות כי במכונית שלו יש רק שני מקומות, ואילנה עוד ניסתה לארגן ללא הצלחה מאחר השכנים מכונת גרולה יותר, עבודה ועבור בנות, כשהיתה כבר ברלה, פנתה למרדכי וביקשה ממנו, כמו תמיד, שישמור על עצמו ולא ייצא מהבית. "אני אמרתי לה שלום, ולא ראיתי לרבע שמשוה רע יקרה לה בכפר", משחזר פריד את התעם האחרונה שבה ראה את אמו. "אם הייתי חושש שמשוה רע יקרה לה - הייתי הורג את עאמר על המקום".

אך אחד לא יודע, ואולי לעולם לא ייודע, מה באמת עבר על שני האחים, עאמר חסון ואילנה חרפני, שפעם עוד קראו לה בשמה הערבי, איבתיהג' חסון, בדרך הארוכה מצפת לרליית אל-כרמל, אבל עובדה היא, כי כרגע שהגיעו לכפר הולדתה של אילנה-איבתיהג', ולפני שהיא הספיקה לעלות במכונית לבית הוריה - שגם אותם לא ראתה שנים ארוכות - שלף אחיה סכין גדולה ונעץ אותה שוב ושם בנופה של אחותו, בשם כבוד המשפחה הדרונית.

ובאותה שעה ממש, כשהחל מבני הכפר התקולו מריעים סביב גופתה של אילנה, שאחיה סען כי ברחה מהבית וירדה לזנות, הסתובב פריד עם חבריו ברחובות צפת וכליכו אין שמץ של דאגה. גם בלילה, כשאילו לא תורה הביתה ואפילו לא התקשרה - הוא לא דאג. רק נעל את הדלת והלך לישון.

"בתאום קלטתי שזו אילנה"

בבוקר הלכה אחת השכנות, ארלט רובין, למכולת, כמו בכל יום. וכמו תמיד, היא קנתה עיתון. אחר כך ריפשה בעמודים הראשונים ופתאום ראתה ידיעה על רצח בשם בכור המשפחה - ועיניה נתקלו בשם של עאמר חסון, הרצח. "קראתי את שמה של הנרצחת, איבתיהג', ושל הרצח, עאמר - ופתאום קלטתי שזו אילנה. אילנה שלנו. הלבתי לשכנים אחרים שלנו ועיצלנו יחד לפריד. הוא ענה לסלפון והבנו שהוא לא יודע כלום. לא יודע שאמא שלו נרצחה, או ביקשנו ממנו לבוא אלינו וסיפרנו לו הכל. קשה לקלוט איך איש מורשיות המוסמכות לא עשה מאמצים על מנת שהבשורה על מותה של אילנה, תגיע לבנה היחיד, באמצעות אנשי מקצוע, ולא על ידי שכנים המומים. אבל העובדה היא שכל מותה של אימו, סיפרה למרדכי ארלט רובין, שראגה, במעין אינסטינקט, להסתיר ממנו את העיתון ובו התמנה המחררה של הגומה העמוסה סריץ לבן, וסביבה אנשים עומדים ומריעים. מיד אחר כך החל פריד להתפרע. מה עוד יכול ילד מגורל כן של הגומה העמוסה סריץ לבן, כשביבילי היתה הכל - עצמה, 17 לעשות, כאשר מודיעים לו, בלי שום הכנה מוקדמת, שאמא שלו, שבבילי היתה הכל - נרצחה. הוא החל להכות את עצמו, לצעוק ולבכות. אחר כך שבר את דלת חסון העכה שברירת השמיים והקטנטנה של אימו ושלו.

כמעט שבע עבר מאז הרצח, ופריד עדיין אינו קולט את גודל האסון שנת עליו. אחרי שסיפר על הרוצח שלו שבאים אליו מרי יום וליילה ועוסקים אותו באהבה ותשומות לב, על הניסיון הקרוב לצבא ועל חלום הילדות שלו להיות שוטף במשמר-הגבול, שואלת אותו פתאום אינסטקט, עובדת הרוחנית של עיריית צפת, אם הוא קולט שאמא שלו מתה.

"לא", הוא עונה בשקט, תופס את הראש, ומעביר יד ורועת כשיציר הפרוע, "אני לא קולט כלום. בבבילי היא היתה הכל, אמא ובאב ודודה ודוד וסבא ונכדת והחברה הכי טובה. אני לא קולט שהיא איננה, שגרצתה, ואני נשארת לבד".

על פי תזקוק היבש פריד הוא "יתום נטוש". מונח טמתי משוה, שמקנה לו זכויות מיוחדות מעטות שיעור לו לעבור בשלום את החודשים הראשונים אחרי האסון. אינס, עובדת הרוחנית של עיריית צפת, שאילנה היתה "קליניקית" שלה שנים ארוכות והגיעה אליה עם כל בעיה של חרבות נספחים או הסתבכות פלילית בשל ריב שכנים, ושלומות תררי, יו"ר צמ"ת בצפת, המבינה את פריד מגיל שלושה וחודשים, כשאילו הביאה אותו למעון המגוקם ממש מתחת לרידתה - מרסו עליו את הסתם. הן גם פתחו חשבון בנק לתרומות עבודות - בבנק הפועלים, סניף 14, חשבון 581100.

רבות משפחת חרפני ממוקמת בבניין רכבת ארוך בשכונת דוד רמן, שכונת המצוקה של צפת. חדר המדרגות עלוב, בפתח הרידה מונחת מיטה שבורה. הרידה קטנטנה, מונוט, אבל בלב העובדה מונח לו סלון עור לבן, מפואר, וסלידיות חרשים, ובמטבח העלוב עומד מקרר גדול ומעליו מיקרופון חרש. בניגוד גמור לעוונה הכללית של השכונה, שהמשפחה משפלת בה באורח קבע, הנוף מהחלונות עוצר נשימה. נוף של הרים וצמחים וחולות ורחוב צמחית וחדרת לתוך הרידות והחומות.

"למרות שלא היה לנו הרכה כסף, ואמא הרגה את עצמה בעבודה קשה כעוזרת בית - תמיד היה לי הכל. כל מה שהיה ליילדים אחרים - היה גם לי", מספר פריד ומצביע על המיטה החרשה שאמא קנתה לו ועל נעלי הכורסל החרשיות שהביאה לו, בלי לשאול אותו אפילו, אחרי שראתה שהעללים הישנות שלו כבר בלוייה.

אני שואלת אותו על העבר של אמא ודא לא יודע לספר הרבה. "אף פעם לא התעניינתי. גדלתי עם אמא, בלי אבא, והיא היתה בבבילי הכל, או לא שאלתי אותה כלום", הוא אומר. "הי לא היה

"אני שונא את הדרוזים שרצחו את אמא"

"אמא שלי לא הייתה זונה, זה נוח שהאמא שלה תמצא בוע שרצח אותה". פריד ליד מודעת האבל. בתמונה הקטנה, אילנה חרפני צילום: חיים אולאי

לעבור בעצמי, כדי לעזור לה - אבל היא לא הכינה ואמא שלי לי עוד הרבה שנים לעבור".

בחוות הוותה שלו כתוב שהוא דרוזי, אבל אילנה צילמה פריד כיהודי לכל דבר. בכוננית שבסלון מונחים סמל ישראל ופריד שגורל כיהודי, מתעקש לשבת שבעה על אש המות ולשמוע על מנהגי האכל היהודיים - הוא מגיל וקו פרא ומסמל בבית עם חולצה שקיע בקידמיה.

עד כדי כך הוא מקפיד על דקדוקי השבעה, אותם אין אף אחד מהיטב - איש חיי לא לימר אותו עליהם - שכאשר היה מביקש ממנו לבוא מחדירה כדי להצטלם על רקע מודעת לאימו - הוא מתחבב איתו במשך רבות ארוכות.

"אמא שלי נתנה בכור לכל הדרוזות ולכל הגושים. לא איכפת לה אם מישוה ערבי, יהודי או דרוזי. אני תגנתי בבת ובאח את כל התנים של היהודים, וגם בבית הגגג את ראש העתה יום כיפור ואת סוכות", מספר פריד, ואחר כך אומר שפריד

גופתה של אילנה חרפני לאחר הרצח

המשפחה: אילנה, פריד, עאמר

ידיעה שעלולים לפגוע בה, התפתחה לצאת עם אחיה למסע המוות. "אני לא חושב שאמא שלי פחדה. היא לא הייתה פחדנית, כי היא הייתה גם חברה וגם האשה בבית", מסביר פריד, "ואח שלה, עאמר, שפתאום הגיע אליה, נתן לה תחושה של ביטחון".

"אמא הייתה גאה באח שלה"

לפני שלושה חודשים יצא פתאום הוא עאמר קשר עם אחותו האובדת, אילנה. ארלט, השכנה, מספרת שעאמר גילה את הכתובת והסלפון של אחותו באמצעות גיסו, ששמו עם אילנה על קשר, אבל גם עניין זה אינו ברור.

"אמא קיבלה את עאמר בשמחה. היא הייתה מאוד גאה בו, באח הצעיר שלה", מספר פריד, לא, הוא אומר, לא גראה לו מזה ששנה של אמא מתפרץ פתאום לחיים שלהם אחרי חלומות שאמא לא נתק מוחלט. "הם בכל זאת היו אח ואחות, ולמרות שאמא לא ריבבה על המשפחה שלה אף פעם, ולא היו לה תמונות או מוכרות מהם - כנראה שהיא בכל זאת התגעגעה".

פריד מספר על המלכודת הערימית שהכין עאמר לאחותו. הוא היה מגיע לצפת פעם בכמה ימים, אוכל ושותה אצל אחותו, משחק בדורסל או כדורגל עם חברים ומסתגר בחדרו. רק פעם אחת היה לי איתו קשר מזה. הוא נכנס אלי לחדר, הצליח עירך רגל ישראל, שאל אותי למה אני תולה את הדגל הזה בחדר שלי, ואמר שאני חיי דרוזי ולא יהודי. אז אמרתי לו שלא יתערב בחיים שלי. בכלל, הוא רצה שנייה כמו דרוזים - אבל אגותו לא רציני".

ביום בו נרצחה אילנה, חישש אותה עאמר בבית. פריד מסר לו את הסלפון של השכנים, שם שהתה אימו. עאמר יצא קשר עם אחותו והם בערו להיפגש בדירתה, לשם עלה בפנים עצובות. "הוא שיתק אותה, עאמר, עשה את עצמו עוצב. היא ראתה מיר שמשוה לא בסדר איתו וניסתה לשכנע אותו לספר לה מה קרה. היא אמרה לו, אני אחותך, תספר לי מה קרה, והוא אמר שאבא שלהם מאוד חולה, ושהוא חשק שיתק ועומד למות, ושנפעם הראשונה הוא אמר את שמה, והם היו רוצה לראות אותו בפעם האחרונה לפני שימות

בשעה בה התקדלו חלק מבני הכפר המריעים סביב גופתה של אילנה, שאחיה טען כי ברחה מהבית וירדה לזנות, המתובב פריד עם חבריו ברחובות צפת וכליכו אין שמץ של דאגה. רק נעל את הדלת והלך לישון.

שתבוא איתו לרליית אל-כרמל. אמא הסכימה מיד והלכה לחדר לחדר את כל הובל והחליף בנדים למשוה צנע יונה, כדי לתת כבוד לאבא שלה. כזאת היא היתה, אחת שנותנת כבוד לכולם. והם מה - יצאו אותה".

לשכנה ארלט סיפור אחר לגמרי, מוזר, המסביר אולי את הנסיעה האחרונה של אילנה לעבר מותה, ומתקשר לעובדה שסבוע לפני שנרצחה, פנתה לשלומית וביקשה ממנה לדאוג להעברת כל רכושיה הדל על שם בנה.

"סבועים לפני שנרצחה, אילנה התקשרה לכפר של ההורים ואחיה הקטן ענה לסלפון. הוא אמר לה שאם היא תחזיק לכפר - הוא ירצה אותה. אילנה נבהלה והתקשרה למסמרה. אחר כך עאמר הגיע לביקור והיא סיפרה לו על שיתק הסלפון עם אחיה הקטן. הוא הוציא אותה והבטיח לה שסייד את הכל ואין לה מה לדאוג". יכול להיות ששיתק הסלפון הו לא התקיימה מעולם, ואילנה ביקשה להעביר את כל רכושיה על שם בנה, כמחזר תגשים שרפו אותה בשל חובתה של כמה עשרות אלפי שקלים. פריד, בכל אופן, בסוף שואמא שלו התפתחה לחזור אל הכפר מתוך חולשה של רגע.

גם אחרי שנרצחה, לא התסיים הסיפור העצוב של אילנה חרפני. אחרי המוות, נשלחה גופתה למכון הפתולוגי באבו כביר, והמשטרה פנתה על פי תזקוק היבש, למשפחת הנרצחת, והתעניינה לגבי מקום הקבורה. לבן, פריד, לא היו זכויות לכאורה על הגופה, מכיוון שהוא קטין, אבל המשטרה, ברע של רגישות, פנתה אליו והציעה לו לתבוע את הגופה.

לצפת הגיעו ידיעות מסמכות שיער על כוונת המשפחה לשרוף את גופתה של הנרצחת, ומרדכי המכוננת מיהר לפנות לשלומית והרי מעמ'ה, בבקשת עזרה דחופה. בסופו של דבר, הצליח עירך עפרה פרידמן, יו"ר נעמת, ואחי סלפליס, מנהלת הלשכות המשפטיות של צמ"ת, בהליך כיוקשר מיהר ומסוכר, לקבל אישור משפטי לקבור את הגומה בצפת. כמה עשרות שנים ומסכים צפתיים, שהספיקו לראות את מודעות האבל שניתלו בתמונה על בתי שכונת הרכבה ובסביבה ללשכת הרווחה באזור, ליוו את אילנה חרפני ברחבה האחרונה. אחר כך גיסו לנחם את בנה, פריד, שהייתים לפתע והתמוסס מפעל הקבר הפתוח. "אמא נקברה שלושה ימים אחרי הרצח שלה", מספר פריד, "ומדעים שדא נקברה בירוק כיום החלפתה 34 שנה".

האם זה לא היה פחד?

לא נותנים

למות בשקט

האם ידעת שמינהל מקרקעי ישראל מחזיק לחברות קדישא שטחי אדמה במחיר סמלי, כדי שהחברות יעניקו חלקת קבר חנם לאזרח הרוצה להיקבר ליד בן/בת זוגו? מתחקיר מעריב עולה, כי למרות שיטת החלטה ברורה כזו, מעטים מיישמים אותה. חברות קדישא גובות אלפי שקלים עבור שמירת חלקת קבר לבני זוג בשטח בתי-עלמין שקיבלו ממינהל מקרקעי ישראל ■ שר הדתות, שמעון שמרית: "נוצר נוהג, במשך מספר שנים, לגבות תשלום עבור דכישת חלקת קבר בחיים עבור בן זוג שנפטר, וזאת בניגוד להחלטה 285 של מינהל מקרקעי ישראל, לאור זאת, את היועצים המשפטיים של משרד הדתות לבחון את הדרכים יחד עם המינהל לאכיפת ההחלטה"

הדבר לבוא

125 חברות קדישא פועלות בישראל. כאילו לא די במספר המרשים הזה, יש להוסיף לו 480 "חברות קבורה", המתפקדות כמעין חברות קדישא ביישובים קטנים יותר. עם כ-600 הגופים הללו, המחלקים ביניהם את ענייני הקבר והבנייה בהם, אין פלא שנושא הקבורה בישראל כעייני חל, מורכב ומסובך, ומזמן ליקיים לא מעטים. מלבד חברות קדישא, מעורבות בתחום הקבורה בישראל רשויות רבות, שהופכות את ענייני הפיקוח על פעילותן של החברות הללו למטבחן שבעתיים. מינהל מקרקעי ישראל מחזיק את האדמה, הביטוח הלאומי משלם דמי קבורה, משרד הדתות מספק על הגולים וגם הרשויות המקומיות מעורבות בהיבטים שונים, ובכל זאת, ישנן תלונות.

על אף כל הרשויות והגופים המעורבים, וגם אתרי שמנסים להתעלם לרגע מהאמנציפציות השליליות הכרוכות בנושא הזה, קשה לומר שנושא הקבורה בישראל מטופל כיום באופן חלום. שורת הרשויות המפקחות, סידרת החוקים המתקשים והתקנות האמורות להטיב עם האזרח המבכה את יקירו, לא שינו את הדימוי המפוקח של חברות קדישא לפני "עם קצת כסף אפשר להשיג שם משהו יותר טוב".

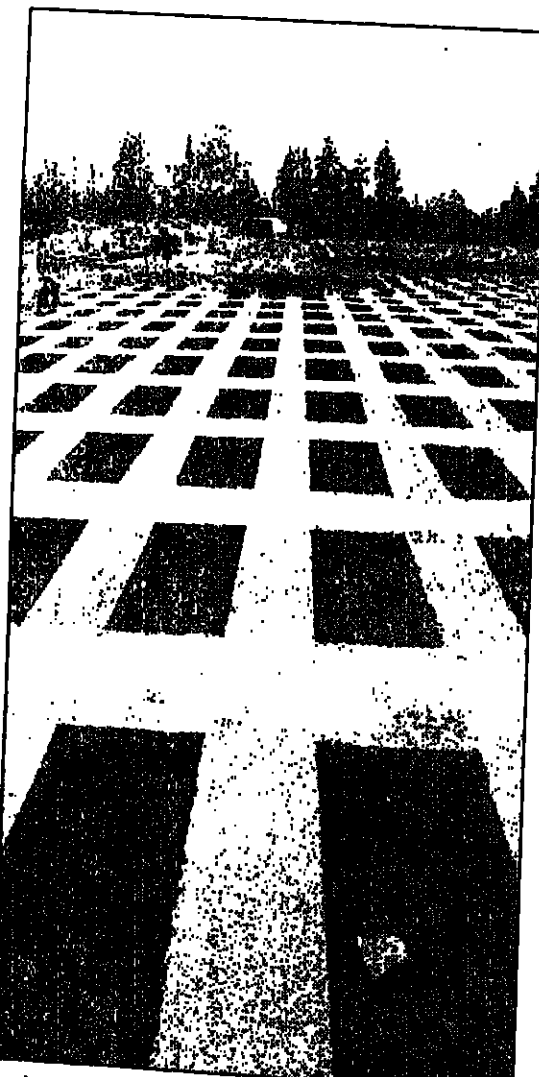
מתחקיר מעריב עולה כי אכן, בחלק מחברות קדישא ובתי חיים הקשורים אליהן קיימים ליקויים שיפוטו להלן. אולם מנגד, פעלים מרבית עובדי חברות קדישא בחתונות, מתוך תחושה של שליחות, ומבצעים עבודה שלא רבים היו מוכנים לקחת על עצמם. לגבי אותם אנשים מסורים, הדימוי השלילי הוא עול שנובע, בין היתר, מחוסר ידע. במספר העוסק בענייני הקבורה בישראל לא חסרים נושאים העוסקים חשיפה ציבורית, פיקוח הדוק יותר ואולי אפילו הקידות משרד ורש וית אחרות. עם זאת, אסור לשכוח את אלפי האנשים המשימים שמוכלי נפטרים, קברנים, רוחני גופות ועוד, שלא על מנת לקבל תמורה.

רוב חברות קדישא הן עמותות ציבוריות. מיעוטן מסונפות למעצות מקומיות או למעצות דתיות. כל חברה קדישא פועלת באורח נפרד, ואין מדובר למעשה בסניפים מקומיים של ארגון, אלא בגופים קהילתיים עצמאיים לחלוטין. לרוב, לכל ישוב - חברה קדישא שלו, החברה הגדולה היא חברת קדישא בח"א, המשמשת לערי גוש דן. בירושלים, לעומת זאת, המצב הפוך. עיר אחת עם לא פחות מ-12 חברות קדישא, על פי מפתח של עיריית ירושלים. "זה מוגזם", אומרים בביתוס הלאומי, הגוף האחראי על תש"ג למי הקבורה מטעם המדינה. לחברות קדישא, אבל מדי מי ידעם: "זה מסיבות היסטוריות".

חלק מחברות קדישא מח' יקות בקרקע פרטית שרכשו בשנות הששים, חלקן חברות את בתי העלמין שלהם ממני ול מקרקעי ישראל. כעיקרון, מדינת ישראל מסבכת את הוצאות קבורה אזרחיות, וחברות קדישא חייבות לספק למשפחות הנפטרים שבתחום אחריותן את שירותי הקבורה הבסיסיים. אולם בטר על, משלמים בני משפחות הנפטרים מיליוני שקלים מדי שנה לחברות השונות. התשלום העיקרי הוא עבור חלקות קבר ליד בני משפחה שחלכו לעולא. גם אף מבנייה שרכשו עולה, כי נוצר זה נוצר את אחד התנאי איש שבעטיו ניתנה הקרקע למסדה זו. "אם בן זוג של נפטר ניקח להיקבר ליד הנפטר, יישמר עבורו - ללא כל תשלום - מקום הקבורה המבוקש" וחלטה מס' 285 של מינהל מקרקעי ישראל, ישיבה מיום 29.5.84, כדי להבטיח את קידומו של התנאי הזה, בקצה מוצעת מינהל מקרקעי ישראל כי יש לעגן את הסעיף הזה בהסכמים בין הרשויות המקומיות ובין המינהל, בין הרשויות המקומיות ובין חברות הקבורה שישירות לקבר בקרקע הנתונה, וכן בהסכמים שיתתמו בין המוסד לבין מוסד לאומי ובין חברות הקבורה.

התנאי הזה, שאמור להטיב עם האזרח המבקש להיקבר ליד בן זוגו על קרקע ציבורית, היה ידוע רק לקומץ אנשים הנוגעים בעניין. אפילו במינהל מקרקעי ישראל לא נזכר מיד מעיקר, במסגרת של דבר, לאחר בדיקה, אישרה רובת המינהל, ענת מלך, כי התחלטה הזו עדיין בתוקף.

אם כך, מדוע אין איש מורה לספק מקומות קבורה חנים לבניו, זה ליד זה, שאלנו.

צינור: יוסי אלון

בית העלמין בקריית שאול

מו של התנאי הזה, בקצה מוצעת מינהל מקרקעי ישראל כי יש לעגן את הסעיף הזה בהסכמים בין הרשויות המקומיות ובין המינהל, בין הרשויות המקומיות ובין חברות הקבורה שישירות לקבר בקרקע הנתונה, וכן בהסכמים שיתתמו בין המוסד לבין מוסד לאומי ובין חברות הקבורה.

מל שני דיר דיר הדין

1.11.95 יתור זכאים יקבלו יתור סיוע בדיר

מספר ילדים

מספר ילדים	מספר חברים/זוגות/שלוש	מספר חברים/זוגות/שלוש
0	233	25,000
1	249	26,800
2	224	14,500
3	221	21,500

מספר ילדים

מספר ילדים	מספר חברים/זוגות/שלוש	מספר חברים/זוגות/שלוש
0	210	6,000
1	210	26,000
2	210	35,000
3	210	44,000

* תשופר הוצאות לזוגות "חסרי דירה" שנשארים 15 שנה ויותר. מעתה יכללו גם זוגות שנשארו לפני 1.10.1970 בתוכנית הסיוע בה נכללו הזוגות הצעירים, ויצברו ניקוד מוגדל בגין ותק נישואין.

מספר ילדים

מספר ילדים	מספר חברים/זוגות/שלוש	מספר חברים/זוגות/שלוש
0	30	160
1	270	460
2	580	700
3	810	950
4	1100	1250
5	1400	1400

מספר ילדים

מספר ילדים	מספר חברים/זוגות/שלוש	מספר חברים/זוגות/שלוש
0	0	0
1	30	140
2	400	500
3	600	700
4	800	900

* ישנו התאריכים הקובעים זכאות, ומעתה יהיו זכאים מי שהיו בעלים של דירה, שמכרו דירתם לפני 1.1.1990, ומאז לא היתה בבעלותם דירה.

בעלי דירה שמתגוררים בתנאי מצוקה מוכרת - צפיפות שעולה על 2.5 נפשות לחדר (במקרים מסוימים גם פחות) - יהיו זכאים אם הדירה בבעלותם לפחות מ-1.1.1990.

בעלי דירה אחת שלא קיבלו סיוע לדירור ביישוב פיתוח ב-1.1.1990, או לאחר מכן

מהן קבוצות הישובים? א' מרכז הארץ מחיפה ועד באר-שבע ב' ירושלים וסביבותיה ג' ישובי הפיתוח ד' קו העימות והחזית הישובית בפריפריה פירוט של קבוצות הישובים, ניתן לקבל בבנקים למשכנתאות.

- * יוגדלו המשכנתאות לקבוצות הזכאים שלהן, אשר ירכשו דירות החל ב-1.11.1995:
- ▲ זוגות "חסרי דירה" שצברו 1400 נקודות ויותר.
- ▲ משפחות חד-הוריות "חסרות דירה" - תיקות ועולות.
- ▲ יחידים "חסרי דירה" בגיל 45 ויותר - תיקים ועולים.
- ▲ "חסרי דירה" - ותיקים ועולים - שירכשו דירות בקבוצות ישובים ג' ו-ד'.
- ▲ משפחות עולים שעלו עד 31.12.1990, שאחד מבני הזוג נולד לפני 1959, אשר ירכשו דירה בקבוצות הישובים א' ו-ב' יקבלו תוספת משכנתא בסך 24,000 ש"ח מזהם 8,000 במענק מותנה בהחזר התחלתי של 80 ש"ח.
- ▲ משפחות בעלות דירה בצפיפות של 3 נפשות ויותר בממוצע לחדר, אם הדירה בבעלותם לפחות מ-1.1.1990.
- ▲ רוכשי דירות חדשות ואלה הבונים בתים באזורי עדיפות לאומית א' יקבלו תוספת משכנתא בסך 60,000 ש"ח מהם 30,000 ש"ח במענק מותנה בהחזר התחלתי של 190 ש"ח.
- ▲ רוכשי דירות חדשות בבניה רוויה, באזורי עדיפות לאומית ב' יקבלו תוספת משכנתא בסך 50,000 ש"ח מהם 20,000 במענק מותנה בהחזר התחלתי של 190 ש"ח.

טבלאות הסיוע המעודכן

מספר ילדים

מספר ילדים	מספר חברים/זוגות/שלוש	מספר חברים/זוגות/שלוש
0	321	27,000
1	382	33,000
2	456	40,000
3	540	49,000
4	629	58,000

מספר ילדים

מספר ילדים	מספר חברים/זוגות/שלוש	מספר חברים/זוגות/שלוש
0	344	28,900
1	409	35,300
2	488	42,800
3	578	52,400
4	673	62,100

מספר ילדים

מספר ילדים	מספר חברים/זוגות/שלוש	מספר חברים/זוגות/שלוש
0	448	29,000
1	488	33,000
2	547	37,000

(המשך מחמוד הקודם)

"מינהל מקרקעי ישראל פועל רבות במסגרת תחומי אחריות כדי לקדם מטרותיו לבעיות ודרישות על פני השטח השונים של הקרקע בישראל בנושאים הקשורים בקבורה ובכתי' עליון, לצורך קבורה אלטרנטיבית ומקום מדיניות הקשורים בקבורה בימית. אולם הנושא בכללותו נמצא באחריות משרד הרווחה, החלטת מועצת המנהל התקלה בתואם עם משרד הרווחה, והוא שמוטק לענות על הקשר בין חברת קדישא והאזרח."

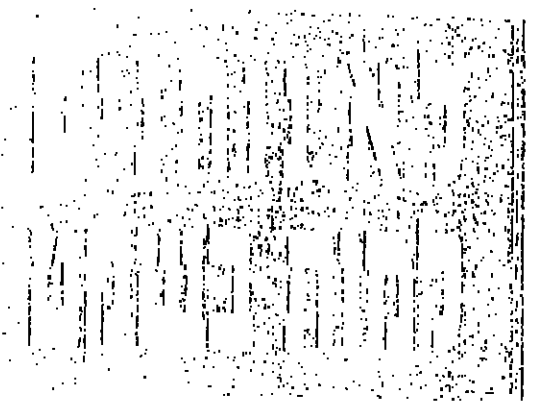
בדיון ליפשיץ, מנהל האגף לגימלאות שארים והבטחת קיום, הוא הממונה הבכיר על ענייני הקבורה מטעם הביטוח הלאומי. ליפשיץ הוא אחי' יחידים שדעו על התקנה הנחבאת. רעיון היתה שאין לקיים את הסעיף הזה, "כי אם היו מממשים את הסעיף, היו מתעוררות בעיות. כולם היו רוצים להיקבר ויזם ליד בן/בת זוגם ואי יכול להיות שמישהו מתחתן עם אשה אחרת, או עובר לעיר אחרת או לארץ אחרת, ואז היינו נתקעים עם מקום קבורה שהלך לאיבוד או אי אפשר לקבור במקומו מישהו אחר. כל זאת, משום שאסור שאשה תשכב ליד בנה זר. במצב הלכתי למינהל מקרקעי ישראל ואמרתי להם: 'תשמעו, יהיה פה בזבוז גדול של קרקע. כי לא כל בני הזוג ייקברו בסופו של דבר זה ליד זה'."

שר הרווחה, שמעון שטרית היכן בדומה: "נוצר גורם, במשך מספר שנים, לגבות תשלום עבור רכישת חלק קבר בחיים עבור בן זוג שנפטר, הוא בגיגוד להחלטה 285 של מינהל מקרקעי ישראל. המערכת נשענת על החלטה לא נכונה בדבר חוקיות רדישת התשלום. הנתיק, לאור זאת, את היעצות המשפטים של משרד הרווחה לבואן את הדרכים יחד עם מינהל מקרקעי ישראל לאכיפת ההחלטה."

מימצאי תחקיר מעריב העורבו גם לאגף הביקורת במשרד הרווחה. עם השלמת הביקורת יתקבלו החלטות נוספות בענייני חברות קדישא.

אסור להכריח אדם לשלם

לא רק חקרקע, גם הקבורה עצמה עולה כסף, והיא לפחות

"אם היו מממשים את הסעיף, היו רוצים להיקבר בחיים ליד בן או בת זוגם. ואז יכול להיות שמישהו מתחתן עם אשה אחרת, או עובר לעיר אחרת, ואז היינו נתקעים עם מקום קבורה שהלך לאיבוד או אי אפשר לקבור במקומו מישהו אחר. כל זאת, משום שאסור שאשה תשכב ליד בנה זר."

חיים, על חשבון המדינה. "התשלום שאנחנו משלמים לחברת קדישא מכסה את כל הצאות הקבורה והביטוח, ואני בדיון ליפשיץ מביטוח הלאומי ומפרט: "החלטת הנפטר מטעם משרד הרווחה היא בית העלמין (כתנאי שהוא נפטר בתחום שיש לו אותה החברה שבחריזה מבקשים לקבור אותו), הוצאת חסות, וזכריים, תפירה, תמיכת הבור בבלוקים וכיוצא בזה. משלמים עבור חליפת קבר, אבל בחלק מהמקרים בינו וכן חלק רות, הן צריכות להעמיד חליפה ללא תשלום, ואת תנאי שני משפחת הנפטר לא מבקשים לקבור אותו בחלקה ששמו לנצח בה תשלום."

בני משפחות הנפטרים, לפיכך, פטורים מהוצאת הקבורה והביטוח, שכן, כאמור, המדינה מממנת אותן לחלוטין. כפי רובם בנפטרים יחידים, משלם הביטוח הלאומי את דמי הקבורה שירות לחברה קדישא, על פי דיווח חודשי שמסבירה תחת משפחות נפטרים שאינם יחידים מקבלות את הוצאות הקבורה ישירות מביטוח הלאומי. דמי הקבורה נעים סביב 500,000, על עבר טיפול בנפטר-מבוגר. אם גילו של הנפטר לא עולה על עשר שנים - הסכום נמוך יותר. תשלום קטן במיוחד ניתן עני נפטרים שגילו למטה מחמש עשר שנים.

בשל הברלים בעלויות הקבורה בין אחי' אחרים השונים הן רות קדישא כערים הגדולות מקבלות, לרוב, כמותם נבוא יותר מאלה שבכיישובים קטנים. דמי הקבורה מתערכים לו שיעור נוספת היקף לשכירים, כשאחת לשנה מוצע דיווח מתואם לפי שיעור השכר הממוצע במשך.

אולם על פי ההסכם בין הביטוח הלאומי וחברת קדישא מותר לחברות למכור במחיר מלא עשרה אחוזים משטח העלמין שברשותן. התקנה מאפשרת לחברות לשמן באופן חלק מפעילותן השוטפת. נוסף לזאת מותר לתן למכור חלק לאנשים שרוצים להבטיח לעצמם חליפת קבר מטייבם שזו הן הן, או לאלה המבקשים להיקבר ליד ברמשתם.

במשרדי הביטוח הלאומי מצויות מפות בני העלמין מל שטח מדינת ישראל. בכל מפה מסומנת במפורש חלקת שטח לגבות בהן תשלום, ומתקיים פיקוח בעניין. "כל מקרה מרגיש בדיון ליפשיץ, האחראי על ענייני הקבורה בבטוח הלאומי, "אסור לחברת קדישא להכריח אדם לשלם כסף. היתה חייבת להציע שטח ארמה ללא תמורה. אם אדם רוצה לשלם לקבור את יקירו בחלקה 'מגודה' - זו זכותו. אבל חייבים לתת לו אלטרנטיבה חיה."

מכאן, אנכן, נובעת הדעה הרווחת ש"עם קצת כסף אנחנו לסדר מקום, אפילו שאנחנו לך שביטוח העלמין טור ממש. לית לא מרובך בתשלום שחור או הוצאת מנהלים. וזה הלך קשה וחקי ומוסדר ולפתוח בינתיים), שתכליתו לשפר את מאונו של חברות קדישא, בהסכמת המדינה. בית העלמין אינו מנהל, ולל יותר הוא מלא. החלקה המסוימת היא המגודה, ורק בה טוח לגבות תשלום מקרובי נפטר."

כאמור, סך כל החלקות, שחברת קדישא מטייבת והצליח למכור בתשלום למשפחות נפטרים, אינו אמור לעלות על עשר אחוזים. בנוסף, מותר לתן למכור, כאות נפטר, חלקת לאחיש עבור עצמם, בעודם בחיים. אולם החישוב הכולל בעניין זה על מתבצע על פי כמות הקברים הנמכרים בשנה מסוימת, אלא על פי כמות חלקות הקבר המבוקשות שמומשה, כלומר על פי שטח הנפטרים שנקברו בחלקות בתשלום. כיוון שלחברת קדישא שליטה על נוסף הנפטרים השנתי אצלם - משתנה מספר חלקות רים בתשלום משנה לשנה, ופעמים רבות עובר את מיכסה הלאחיים. "מה אפשר לעשות", תוהים בביטוח הלאומי, "אם נשת מסיימת 30 אחוז מהמחירים ביקשו בחייהם לקנות חלקת קבר בביטוח הלאומי מאפשר לחברות קדישא למכור, כפי הנל, עד 20 אחוזים משטחן - בתשלום. הריגות מביטוח זה נוצרות לכן שחברות יחידות את דמי הקבורה במעין חלקי שגורה במחלק חלקי או מלא, לפי שיעור הריגות, במעין חלקי שגורה במחלק קבם. אולם מבוגר בביטוח הלאומי "המחשבות".

מתחקיר מעריב עולה, כי גובה הבעייתיות והמורכבות של יישום הסעיף הזה, מתקשות חברות קדישא לא מעטות לעמוד במיכסה 20 האחוזים, ויש הודעות מגובה לשיא בתחום זה הן עז את החברות בירושלים שמכרה בשנה האחרונה 43 אחוז מחלקות הקבר שברשותה בתשלום. עם זאת, כ-70 אחוזים מכל רות קדישא אינן נתקלות בבעיה זו.

לסדר מקום, אפילו שאנחנו לך שביטוח העלמין טור ממש. לית לא מרובך בתשלום שחור או הוצאת מנהלים. וזה הלך קשה וחקי ומוסדר ולפתוח בינתיים), שתכליתו לשפר את מאונו של חברות קדישא, בהסכמת המדינה. בית העלמין אינו מנהל, ולל יותר הוא מלא. החלקה המסוימת היא המגודה, ורק בה טוח לגבות תשלום מקרובי נפטר."

למכור בתשלום למשפחות נפטרים, אינו אמור לעלות על עשר אחוזים. בנוסף, מותר לתן למכור, כאות נפטר, חלקת לאחיש עבור עצמם, בעודם בחיים. אולם החישוב הכולל בעניין זה על מתבצע על פי כמות הקברים הנמכרים בשנה מסוימת, אלא על פי כמות חלקות הקבר המבוקשות שמומשה, כלומר על פי שטח הנפטרים שנקברו בחלקות בתשלום. כיוון שלחברת קדישא שליטה על נוסף הנפטרים השנתי אצלם - משתנה מספר חלקות רים בתשלום משנה לשנה, ופעמים רבות עובר את מיכסה הלאחיים. "מה אפשר לעשות", תוהים בביטוח הלאומי, "אם נשת מסיימת 30 אחוז מהמחירים ביקשו בחייהם לקנות חלקת קבר בביטוח הלאומי מאפשר לחברות קדישא למכור, כפי הנל, עד 20 אחוזים משטחן - בתשלום. הריגות מביטוח זה נוצרות לכן שחברות יחידות את דמי הקבורה במעין חלקי שגורה במחלק חלקי או מלא, לפי שיעור הריגות, במעין חלקי שגורה במחלק קבם. אולם מבוגר בביטוח הלאומי "המחשבות".

כשהמנוח נפטר בשבת

בעיה אחרת שטרם נמצא לה פתרון היא שעות העבודה של חברות קדישא. מרבית החברות אינן עובדות בלילה ואף את כמובן, לא בשבת או בה' . משפחה של אדם שנפטר בביתו לאחר שעות העבודה של חברת קדישא, עשויה להיקל מלבד הבא והוצע, לבעיה הבעיה מתחברת אם אדם הלך לעולמו ביום שבת או בה' , שכן כד מוצא יום טוב אסור לקבור את המת. יחידים רבים או שומרי מסורת נוהגים להשאיר את המת סר בבית עד מוצאי השבת או היום, וכך למעשה הם מוותרים על הבעיה. אולם הדין החלוצי במדינת ישראל, שחלק ממוסדות מעדיף שהמת יועבר לחדר קירור עד מוצאי השבת, נאלץ לעמוד בדרישה שלא ניתן לעלות על הדעת שעובדי חברת קדישא רוצים יהיה רחמים, יעברו בשבתות וחגים, הציגו שני שינויים את העבודה יהיו אמבולנסים מרשים. אלא שאין מתעוררת עיה האמיתית, האמבולנסים הפרטיים אינם בכללים בהסכמת עם הביטוח הלאומי, ומי שפונה אליהם ישלם את הוצאות העלה הנפטר מביטוח.

במילים אחרות, מדינת ישראל מממנת את הובלתו היחיד של נפטר ממת במסגרת שעות העבודה של חברת קדישא שש

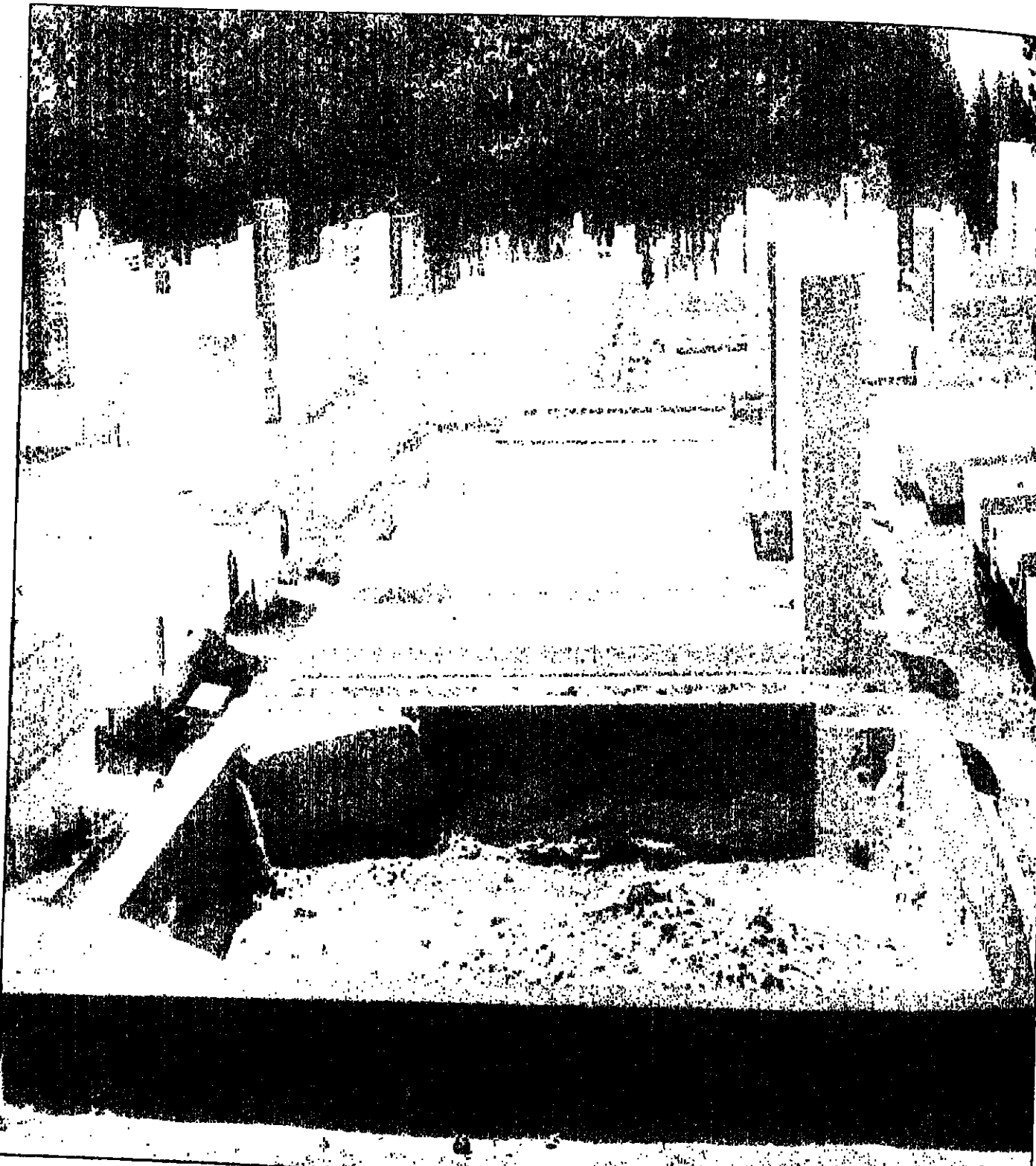
על פי התקנות, מותר לחבר קדישא לדרוש תוספת חש' לום אם משפחת הנפטר ביקשה שמטעם ההלוואה יעבור בנקודות נוספות בין ביתו לבין בית העל' מין. יתר על כן, מותר לחברה קדישא לדרוש חש' שלום עבור הק' מת בסיס המצבה מסביב לבור, שכן אין זה בתחומי אחריותה. ישנן חברות המעדיפות, מטעמי אחריות בין הקברים, להקים את בסיס המצבה ואחר כך לחייב את המשפחה, וזה הלך חקי. מנגד, ישנן חלונות שמחבר' רות כמבוצות, לא מכבר ה' לונגה משפחה של נפטר כי הג' רכב חברת קדישא, המוביל את המת, שכה למלא דלק. באמצע מסע ההלוואה נהג את רכבו, עם המת בתוכו, לתחנת דלק, כש' מאחוריו, עד אל מחוץ לתחנת הדלק, מסתובב סובר של מלווים המומים מצער ומחוצצתו של ה' ה'.

בבדיקה שערך וליג כרוזרמן, ראש מחלקת הקבורה במשרד הרווחה, הורה הנגז במעשה "שכחתי למלא דלק", הסביר. אלא שבמקרה זה חורה בה המש' פחה המתלוננת, וביקשה שלא להעניש את הנגז.

משרד הרווחה בורק כימים אלה את הנעשה בחברת קדישא הספרית של ירושלים. שר ה' תוח אומר כי לאור הוצאות הכ' ריקה יחלים כיצד להגז, ובין האופציות האפשריות נכלל גם מינויה של הנהלה-ממונה. באחד המקרים שהעלה לבחורת את חברת קדישא של הספרים ב' ירושלים - חברה בעלת היסטוריה כמאות שנהקמה לפני 600 שנה - נקשר שמו של מנהל החברה, אברהם וי. ארבע חלקות נרשמו על-שם קרובי משפחתו של המנהל, חלקות שלכאורה היו עתידות להימכר להם בה' חה. את הרישום ערך עובד של החברה, שהסתכסך איתה. על פי גירסתו, הוא ערך את הרישום בחוראות המנהל. "עובר שלנו רשם את החלקות בלי ידיעתו כדי לסבך אותי", מניב מנהל החברה למעריב, "הוא עשה מה שעשה מבלי לבקש, מבלי שזה בא להנהל, מבלי שזה אפשר. זה אפילו לא נרשם במחשב'."

במסמך של דבר, ביטל אברהם חי את רישום החלקות. במק' ביל, מונתה ועדת בדיקה פנימית לבדוק את טענות העובד ה' סוכסך עם החברה. הועדה לא סיימה דיון את עבודתה. בלי שום קשר לכך, קרה לא פעם שחלק מחברות קדישא העניקו הנחות למקורבים, רבנים ואישי ציבור על חלקות קבר. ברבות מהחברות פועלות מעין ועדות ערר, שממליצות על הנחה לכאלה המבקשים להיקבר ליד בני משפחתם בהנחה, ואשר דים איננה משנה. אחרים רבים בתלוננים על הסכומים שנגבים מהם עבור חלקות הקבר, אולם רק מעטים פונים ומגלים את ועדות הערר. בני מרידמן, יועץ שר הרווחה, מסר כי ברעת השר להכניס לתוקף תקנות חרשות, שיגבילו את המחירים הנגבים עבור חל' קבר, דבר שיצמצם את תופעת ההנחות למקורבים.

קוד קבר, דבר שיצמצם את תופעת ההנחות למקורבים. קדישא לישטחים שאינם שלהן, ממסדר דובר עיריית ירושלים אישר את התוספת, ומסר שהוצאו צווי המפקס עבודה. במספר הדחות מקוים שעם הקמתה של ועדת השרים לענייני קבורה, ייעשה תיבון רב-שנתי מדייק.

צילום: מאיר רוזנאן

חלק מחברות כמנאי הרשיון החדשים, היתה הרישה למנות נציג ציבורי כחבר הנהלה וכן הרישה ליחיד חלקה לאלה שלא הוכחה יחידות. לפי שעה, עשר חברות גדולות טרם הסכימו לפעול תחת התנאים החדשים שהציב שטרית. הנעצים בין השר ובין נציגי החברות טרם נשא פרי.

הנחות למקורבים מדי שנה מגיעות לרשויות השונות חלונות רבות בין תש' לז'מים הריגות שנדרשו מון עבור הוצאות קבורה. תחלונה המ' מולית היא: "הקבורה ה' חיים, או למה ביקשו ממני כסף?"

לא שאת ההסכמים בענייני המימון עם חברות קדישא לא חם כרוזרמן כי אם הביטוח הלאומי. גם שם מורים שקיימת בעיה אלא שמבקשים לסייגה. "גם אם יימצא איך להוביל את הנפטר בשבת", מניב בדיון ליפשיץ (שהוא, אנכן, יהודי שומר מסורת), "בכל לא בטוח שיהיה להוכיח להוביל אותו. הרי אי-אפשר לקבור את חברת קדישא שיתחתו את חדר הקירור בשבת, ומצד שני, רוב הסיכויים שלא יהיה בתי-החולים שיהיה מוכן לקלוט אותו כמה תמך. רוב הפטירות הן בתי-החולים, כך שהבעיה אינה קיימת. אבל אם מת' מישהו יחלים שצריך לתת מענה לכל פטירה בכל מקום, בכל שעה - זה יחייב לוגיסטיקה אחרת. כיום, למשל, חברות קדישא מחייבות לעבור עד שעה חמש אחר הצהריים. אם מת' יחלים שצריך לעבור גם בלילה - יצטרכו להביא ערבים נוספים."

לא נראה לך מוזר שבבישראל של 1985, אדם שנפטר בבר' ו' חול משקע ארבע רוצי' אחיה נשאיר במחיצת בני מש' פתוח עי' הבק' שלמחרת?

"מרבית במקרים מעטים, אבל אני מסכים איתך שזה בעייתית. שר הרווחה איתך כבר עם כניסתו לתפקיד את הבעייתיות שבשעות העבודה של חברות קדישא, ובתנאי הרשיון החדשים שחצא משרד הרווחה ייקבע כי החברה תעביר נפטרים גם אחרי שעות העבודה הרגילות ובשעות הלילה. בעניין זה במעט ולא נשמע תלונות מצד חברות קדישא. מה שעורר את זעמנו של

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or note.

הדרה

בהשתתפות השחקן יו גרם

גיליון מס' 93

האושר

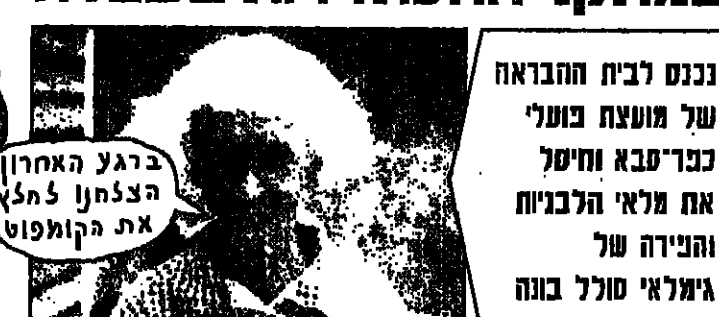
גליון זה מצורפת תוספת כינון

עורך יום: אבנר אברהמי • עורך לילה: דודו גבע

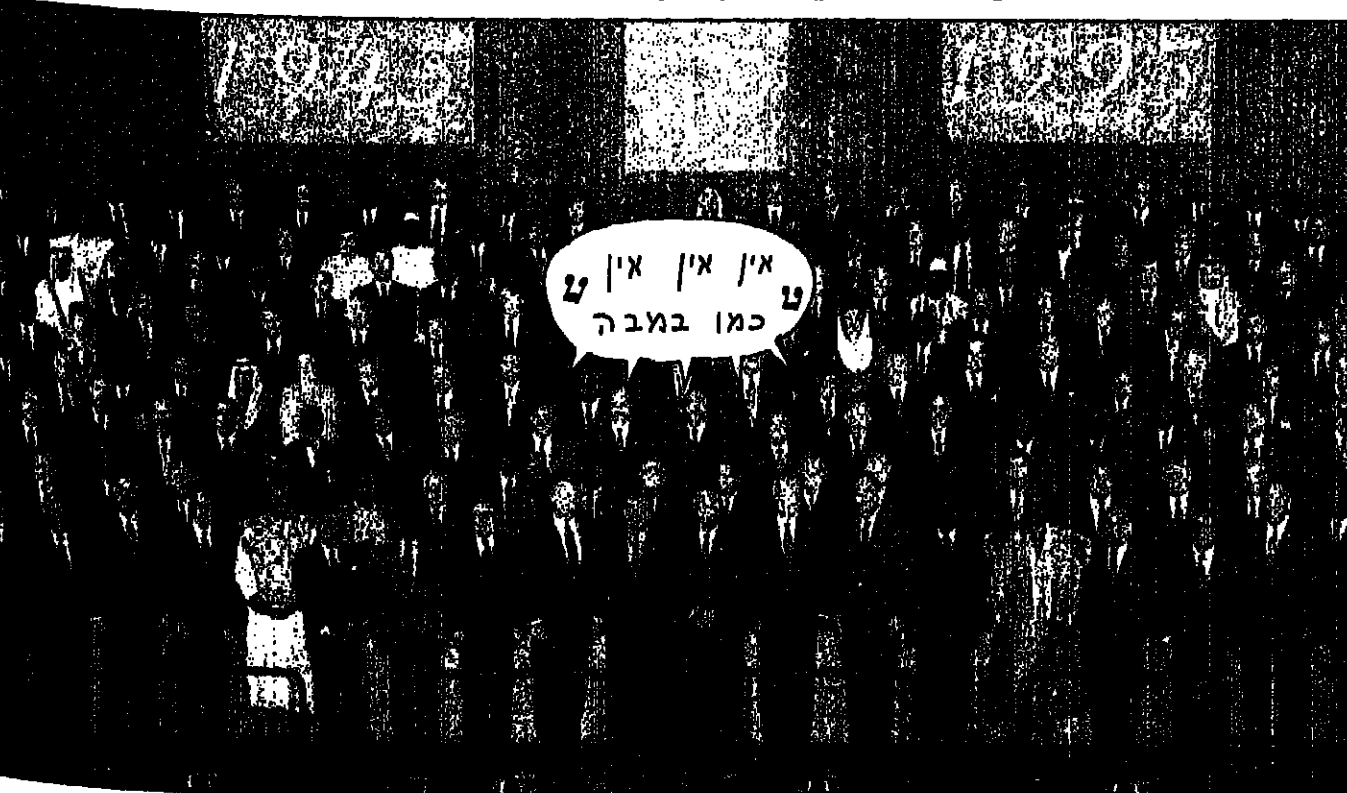
מחזות קורעי לב עם כיני גיני

חשד: השר שחל השתמש גם במתקני ההסתדרות בשפלה

עוד מחזור של קורים כתובי "הדרה"
אל האושר" הסתיימה השבוע בדורם
בטקס צנוע אך מרגש העניק סגן שר החינוך, מר גולדמן מיכה, את ספרו
"אלה הם חיי" לחניך המצטיין ברוך קלינמן. הארוע הסתיים בשירת ההמנון

זה היה
במערבית
חיות הבית
על הצב
הדג של
השתן
על הצב

יזה על וטובנות
חמדה מגבעת-השלושה
פרמנט + פסים 250 ש"ח
בחסות "מדיקל מנטלי סנטר 2000"
בהנחלת ד"ר סוס

בעקבות הצלחת המטעם

במסגרת תכנית ההבראה

הפעם: יוהן סבסטיאן באר

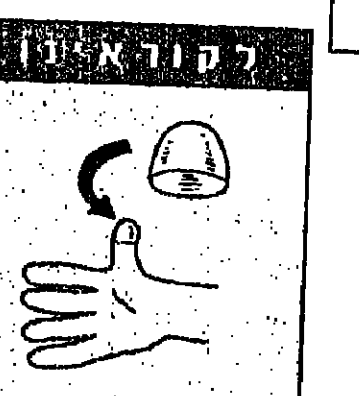

אנחנו גליל

אין מרענן מלקחת את המשפחה בשבת

"הגעתי בגלל
המחיר, נשארתי
בשביל השרות"
אולגה הרפיות

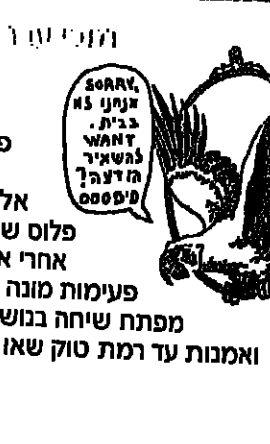

תוספת ביגוד

כיסור בנות - גור נשמור לילי חסור

מכון וולקי חושף את הפיתוחים האחרונים בממלכת החי

ון דיין קופץ לתל אביב

דיוקן ניקולא לאנייה, קונסטאטיסטריוס מוואס, וינה

■ אנטון ון דיין
 מהצירים המלמים
 החשובים ביותר במאה ה-17
 החל ב-30.10

2.11-27.10

■ פיטר ברנדס: יצחק

ציורים, הדפסים, פיסול קרמי
 החל ב-30.10

■ אוסף סיימון ומרי גולום:

אמנות אימפרסיוניסטית ופוסט-אימפרסיוניסטית

■ יעקב דורצ'ין

באר אטומה

הבמה להרבות ואקסוליה
 של מוזיאון תל אביב לאמנות
 ומשלב, שבת, 28.10, 11:00

מוזיאון תל אביב לאמנות TEL AVIV MUSEUM OF ART

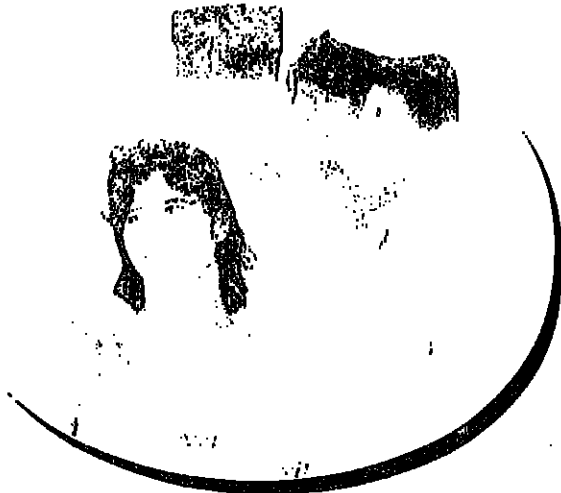
שד' שאול המלך 27, תל אביב, טל. 03-6961297

סושי, סלאונים וסלבריטיז

מסעו איש חגג בינם שיעי בחתונתם של ינל
 ארד וליאור כהנא. זה שם גיקי שפראוס, ירם
 ארדיו, אורן סמרגיה, גאולה אבן, דורון גמצי,
 2500 עיבודים, וכנס שהחזן החקשה לעבוד

ליאורה הכהן, עמ' 11

עייד, חזון, לא שמו על תדאיות

מניעו האחרונה עם ביל קלינטון נראה נשיא
 מספר בוריס יליצין ממש חולה. המצלמות עקבו
 אחר קלינטון הצוחק ולא קלטו כי הוא חומר
 בליצין המתנדנד. המעורב עוקב בדאגה אחר
 מצב בריאותו של הנשיא הרוסי המעשי,
 שאינו נמל ומחזיקה המדה, ואין לדעת
 כי מה יקרה אחריו

התצלומים הועברו

אנחנו מאמינים שכל אחד צריך לעסוק במקצוע שלו.
 המקצוע שלנו זה משכנתאות.
 אנחנו עושים זאת יותר מהר, יותר יעיל, יותר פשוט
 והכי חשוב, יותר מתאים לכם.

משכנתאות זה מקצוע.
בנק משכן **בנק הפועלים**

6011 מן אל-אל

חדשות מרעישות מלקנדה

מאת יורם המורזי
סופר מניב בקנה

אם בדלני חבל קוויבק בקנדה יוכו מחר במשאל העם שיערך שם, תתווסף ביום שני בערב מדינה חדשה לעולם. שבעה מיליון אזרחים, בהם כ-15 אלף ישראלים, יכריעו את גורלם המדיני. מי שחשב שנוחות כלכלית, בטחון חברתי ועוצמת מדינית הן מחסום לשאיפות לאומיות, עלול לגלות טענה

משלחם, והוויזו שלא יסכימו לפרוש יחד עם העצמאות של קוויבק בשבוע הבא. במגנטיות של קוויבק, המדינה החדשה תהיה קוויבק. קוויבק נחשבת לעיר המדינה הקנדית, שהתגלתה בסוף המאה ה-15 ובראשית המאה ה-16. הצרפתים טענו לבעלות עליה. סכסוכים ממושכים עם בריטניה ועימותים בשאלת השליטה על צפון-מזרח בלזל, הסתיימו אחר מלחמת שבע השנים (1763-1766) שבסיומה איבדה צרפת את כל מאוזניה בקנדה למעט שני איים וערים הנמצאים בשליטתה עד היום. הנוש הלאומי של קוויבק, השומר על ייחוד תרבותי, רואה את החבל "כאזור כבוש" שמזה יותר ממאתיים שנה מצפה לעצמאות מלאה. קוויבקיסטים רבים לא השלימו מעולם עם כפיפותם התחתונה של קנדה לכתר הבריטני, והמאבק תמיש בימים אלה בין תומכי השוללי ורובלנות קיבל מימד כרוז של קריאה להצבעה רשמית לאומית על הקמת מדינה, מול הצבעת הגיונית המחזירה כפי הברלנות כאסון כלכלי שיטט שואה לא רק על הקוויבקיסטים, אלא על שאר הקנדים.

שעתה הכולל של קוויבק, הגדול בחבל קנדה, הוא מעל מיליון וצד קילומטרים רבועים, פי 72 משטח של ישראל, ובה כמעט שבע מיליון אזרחים, רובם ממוצא צרפתי. אורחי קוויבק כלכלת החבל נשענת על אצורות טבע, שירותים וחקלאות ונחשבת לאחת מתחנות המסחר ביבשת האמריקנית. עתיד המפעלים, המתקנים והרכוש העצום הנאמד בביליוני דולרים מדי שנה

נמלי חים וחוויי של קוויבק נחשבים לשערי שחר חשובים ביותר ובשטח החבל חונות יחידות צבא הכוללות טייסות קרב, שלדברי לוסין בושארד, מראשי הברלנים, "מיד אחרי העצמאות יחפכו לרכוש מדינת קוויבק".

מעיני כלכלנים, מדינאים ובנקאים. נמלי חים וחוויי של קוויבק נחשבים לשערי שחר חשובים ביותר ובשטח החבל חונות יחידות צבא הכוללות טייסות קרב, שלדברי לוסין בושארד, מראשי הברלנים, "מיד אחרי העצמאות יחפכו לרכוש מדינת קוויבק".

משרד המשטרה

הודעה לציבור מטעם הוועדה לענין גיבוי רכב בישראל

שר המשטרה מינה הוועדה בתוספת שיתוף דרכים להתמודד עם תופעת גניבות רכב בישראל.

בראש הוועדה עומד מנכ"ל משרד המשטרה - אלוף (מיל) יעקב למיזה.

מינה זו מומינה לציבור לחינוך התענוגות בנשיא התמודדות עם תופעת גניבות רכב בישראל, לרבות דרכי מניע כלי רכב, והיוו כלי רכב וחומש ואתור כלי רכב גנובים. את ההצעות יש לשלוח בכתב ללשכת מנכ"ל משרד המשטרה על פי הכתובת: כספודס לחן.

הוועדה תשקל את מי מניח הפנים לזמן להופיע בפניה.

כתובת הוועדה: לשכת מנכ"ל משרד המשטרה
עבר הוועדה לענין גיבוי רכב בישראל
מ.ד. משרד המשטרה
ת.ד. 18182
ירושלים, 91181

עיד, חיזור, לא שמר על הדיאטה

כך נראה בוריס ילצין בפגישתו האחרונה עם הנשיא ביל קלינטון.

המצלמות עקבו אחר קלינטון הצוחק ולא קלטו כי הוא תומך בילצין

המתנדנד. המערב עוקב בדאגה אחר מצב בריאותו של הנשיא הרוסי

המשמין, שאינו נגמל מחטיפת חמרה, ואין לדעת מי ומה יקרה אחריו

צילום: וויטר

לצאת לאחת הדאצות שלו באזור מוסקבה למי נוחה. ביום חמישי בערב היתה מתוכננת לו הפגנה מומבית בכיכר האדומה, אך במקום להגיע לטקס, מינה אותו לאחר ארוחת הצהריים מסוק צבאי, אל בית החולים הקליני מברכו במוסקבה, בית חולים שמר לראשי המשטר, כשהוא מובל במכאבים חזקים בחזה.

בבולטין הרפואי ששודר כעבור כמה שעות, נמסר שהוא סובל מאי ספיקת לב. מוחל ששוח"רם ברך כלל בניתוח מעקפים. בשל מצבו הפיזי העדיף מיתור רובניו להחליט שאינו זקוק לניתוח וזי הוא אושפד בשל ייעוץ מצטברת לאחר חמישה ימי ביקור בצרפת ובגרמניה.

ולאחר מותו ואחר כך למור שחם יכולים להיות המכשולים העלולים להביא לעימות בין שתי המדינות, כאשר רוסיה מבקשת להסיר את האסון הצבאי מהאשמים את ממשלת על כריסטופר, לא התקבל יפה בקוויבק, שחזר תומכי הברלנות להאשים את ממשלת על ב"גיום כל האמריקאים מפני "התבונה קד" והחזירו את האמריקאים מפני "התבונה קד" שיקללו הירוק שרים עם צרפת והיווה על חשבון השוק האמריקאי.

המתרחש בקוויבק מראשית את המדינה האמריקנית בחבל ובעיקר את היהודים. לא נמסר המרכז הסטטיסטי של קנדה לעשר המדינות האחרונות, ירדה קוויבק ממעמדה "היהודי" של קנדה, בעיקר בגלל תועות שהעצמאות שצמחה את הקהילה היהודית של 170 אלף נפש ל-100 אלף רוב עותי הול עברו מקוויבק לאונטאריה.

בחבל הסוער חיים כחמישה עשר אלף ישראלים, רובם בעלי אזרחות כפולה, ורואה יבא צפון-מזרחית. סגן הקונסול הישראלי ידעש זרקא, שהגיע למונטריאול אבר שירותי אזורי שירותי כחף השגנה, אבר שירותי מגיבים כמו שאר תושבי החבל "בעיני דרכיבות". דוקא סירב למסור מידע על אשון שוועשטער נגד היהודים והקהילה היהודית היוונית והשורטוטיות, שאישית וצא נגד היהודים הברלנות. שני הגרדים, התושבים שהביא בשאלת העת העתיד על חזרו של קול, והגרדים על אשירות של "הצבעת חיש" הברלנות כאסון מאות אלפי המהגרים האמריקניים העיניים מהחיים "שאם רוב ועום ייחיי הקמת חבל בקנדה הכולל של קוויבק, הגדול בחבל קנדה, הוא מעל מיליון וצד קילומטרים רבועים, פי 72 משטח של ישראל, ובה כמעט שבע מיליון אזרחים, רובם ממוצא צרפתי. אורחי קוויבק כלכלת החבל נשענת על אצורות טבע, שירותים וחקלאות ונחשבת לאחת מתחנות המסחר ביבשת האמריקנית. עתיד המפעלים, המתקנים והרכוש העצום הנאמד בביליוני דולרים מדי שנה

הגם בשעות האחרונות שלמני משל הגורלי נמשכות עצרות העם וההתכוננות. עולה ובכל מקום נבגשים אלה באלה ההצגות והצלח הלב של קוויבק עם זה האדם של קנדה. המדינה הגדולה ששטחה מתרם מאוקיינוס האוקיינוס. חשקט, נישא על סמל הלאומי, או הלאומית "מים עי"ם, משטח המכסה לאומית והקומו להמשך מורו של המכסה לשונותיה ותוכניתיה. לעומת סיסטמא בולטת סיסטמא חבל קוויבק הצרפתית souviens, משטח המכסה יותר מאות את שרשי הסכסוך והמלמד שירותות כל עוצמה מדינית ובטחון חברתי. לאומית לאומית. כל הקנדים יודעים אחר" יתעוררו למדינה חדשה ואילו של שתיים.

לצין. מאישמו לאישמו צילום: וויטר

ואולם מאז שנכנס למוליטיקה הפסיק כמעט כל פעילות גופנית. היריעות על הרגליו של ילצין המטופסות למערב אינן שלמות ומציאות חמונה חלוקה. אך נראה כי בעקבות אישמו הקודם נשיא רוסיה לא הקפיד לקיים את הדאגה ורואה. הוא החזיר את המבקש לשולחן ועם זאת מבית חולים הוא המסיק להקפיד על דיאטה, דבר שדירדר שוב את מצבו הבריאותי.

התבונות ברוסיה מתכוננת לחדש דצמבר בשנה הבאה. על פי החוק הרוסי, ילצין היה שותף לעוצבת, במקרה של מות הנשיא, או מות לה קשה המוגעת בתפקודו, תופס את השלטון ראש הממשלה, שמחייב לקיים את הבחירות בתוך שלושה חודשים.

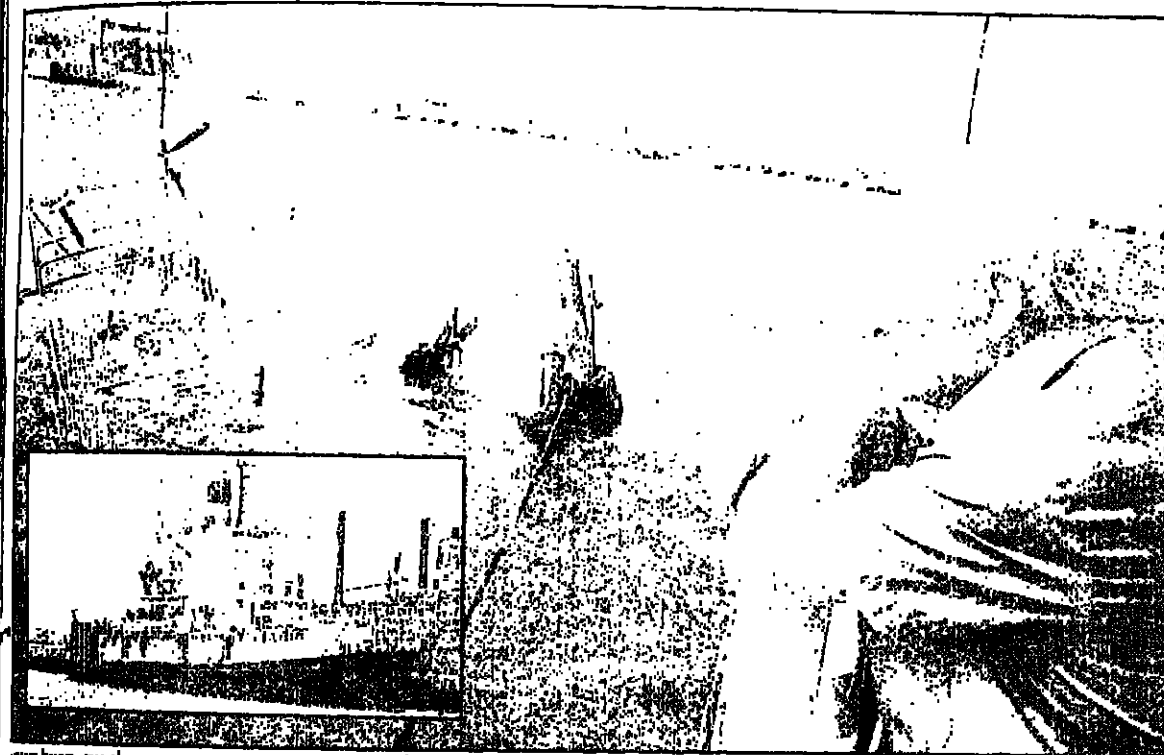
ראש הממשלה ויקטור צ'זומירינ, הדוע לא מכר משטח בנתי שח לא דורש קרבן גדול מידי בעולם. כשהתקע קלינטון מחזק השבוע אפשר היה לחשוב שהוא עומד בצד פוליטיקאי מתועלם השלישי ולא ליר מנחיה של מעצמה צבאית שהמורה עם אה"ב על כתר ההתנהגות בעולם רק למני שנים אחרות.

התעשייה והמסחר בקידום העסקה

איתו כיכב נוסף ל הופעה

האני לא לבד בעסק הזה!

טבעו להם האוניות

הטלפון בביתו של זאב שטיינברג צלצל ביום חמישי בצהריים. זאב, כבד שמיעה, לא שמע את הצלצול. הוא לא שיער שבאותה שעה צללה היאכטה האהובה שלו לים. רק בערב נודעה לו האמת המרה: ספינה באורך 46 מטר חדרה למרינה בנמל חיפה, החריבה את המזח ומגעה ב-11 סירות, שלוש מהן נחרסו כליל. לא היו אבידות בנפש, אבל כמה חלומות חיים שקעו במצולות. גם החלום של זאב

זאב שטיינברג מבית ביאכטה שלו שוקעת בים: "ראיתי חושך בעיניים, הייתי בהלם". למטה: הספינה המוגעת צילומים: הרצל שני

מאת יעל כרמי-דינאלי

בנוכח יום שישי נראה מועדון היאכטות "כרמל" שבמפרץ חיפה כמו מרינה ליד טוקיו לאחר אחר הטייפונים הפוקדים את חופי יפן בעונה זו: השמים אפורים וקודרים, חלקי מזח שכור צפים על המים, קרועים לחתיכות, היאכטות שקועות במצולות כשרק תרניהן בולטים מעל פני הים, חרטומים מעוקמים, מורנים צפים, ריהוט עץ שכור, כבלים חתוכים ושקט של אחרי סערה. על רציף המזח שנותר שלם עמד כמה בעלי היאכטות והביטו בחורבן שהשאירה אחריה הספינה "סרפר 1", ששעטה לילת קורם לתוך המעגן והרסה ברוקט ספורות את הלומם. "זהו הרדאר שבדייק גמרתי להתקין על היאכטה", מלמל אחד מהם, כשעיניו נעצות בחתיכת מחבת שהורקה מתוך הים.

"סרפר 1" עשתה ביום חמישי האחרון את דרכה מרצף האבן שבאזור הקישון אל נמל חיפה. מסיבות שטרם הוכררו, היא שינתה כיוון במתאומות ונכנסה במהירות עצומה לתוך מעגן

היאכטות הצפוף, כשהיא קורעת את המזח לשניים ופוגעת קשות בכ-11 היאכטות שעגנו ברצף. לאחר התאונה עוכבה הספינה בנמל חיפה. רב החובל הישראלי נעצר ושוחרר כעבור, ומשרד התחבורה מינה שני חוקרים של מינהל הספנות לבדיקת הארוע.

הספינה, באורך 46 מטר, שהייתה בגלגולה הקודם ספינת טילים גרמנית, הוסבה לאחרונה על ידי בעליה, תושב גיברלטר, לבית ספר שט לגלישה. לאחר שעברה שיפוץ במעגן הקישון, היא היתה אמורה להפליג למצרים.

■ ■ ■

אחת משלוש היאכטות שהסכעו לחלוטין על ידי הספינה המשתוללת הייתה "הלנה", השייכת לזאב שטיינברג. שטיינברג, בן 59, שאיבר את שניעטו לחלוטין במהלך שירותו הצבאי, לא שמע את הטלפון שצלצל בביתו ועמד בהשרה המרה. הוא לא שיער מה שהתחולל באותה שעה במרינה. דני כהן, קצין משטרה ובעל היאכטה משמורת "בשעה שתיים וחצי בצהריים דיברתי עם זאב על היאכטה שלו, אחר כך נפרדנו והמשכתי בעבודות

חנוכת מועדון פיס לקשיש בכפר גלעדי

הזמנה אישית

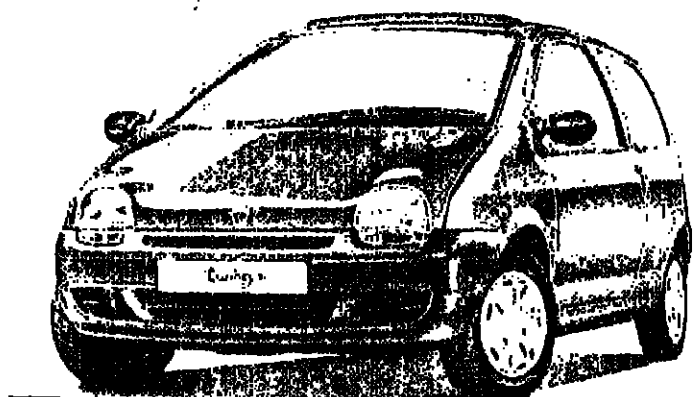
מפעל הפיס והמועצה האזורית הגליל העליון מומנים את הציבור להשתתף בטקס חנוכת מועדון פיס לקשיש בקיבוץ כפר גלעדי. הטקס יתקיים ביום שלישי, 31.10.95, בשעה 11:00. נשמח לראותכם. תודה לכל ציבור המשתתפים בתגולות הפיס שבלעדיהם נוף ארצנו לא היה שופע בכל כך הרבה מבנים שהוקמו בסיוע מפעל הפיס.

צ'ק פיס דחייק

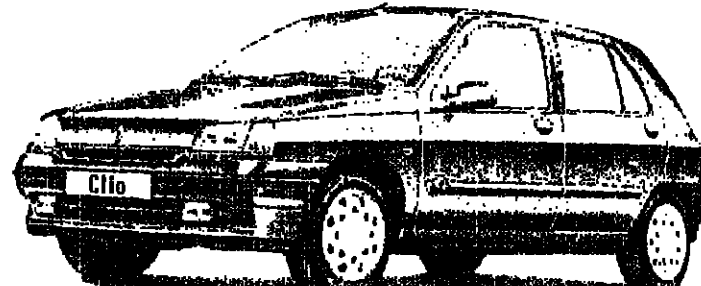
מרת נוח לך?

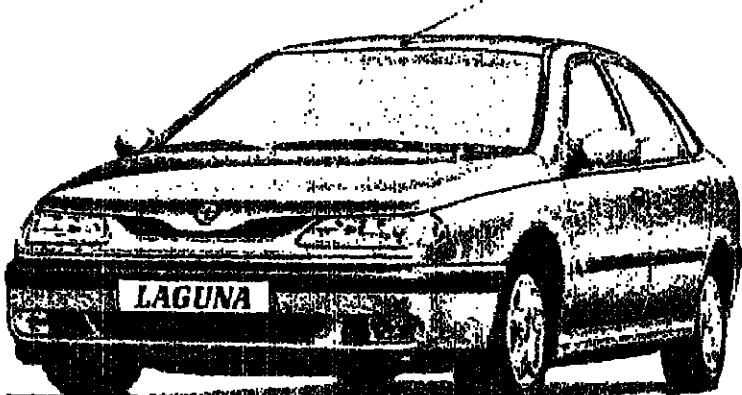
רנו 19
המשפחתית הכדאית ביותר
חלל מ - **61,990** ש"ח

רנו טווינגו איזו
הנמרצת ביותר מסוגה בצרפת
חלל מ - **53,950** ש"ח

רנו קליאו
המסורסית שבשטח את אצותה
חלל מ - **61,950** ש"ח

רנו לאגונה
מכירת המהלים מס' בצרפת
חלל מ - **91,500** ש"ח

בשיש לך רנו - תמיד!

מזא לבוא עכשיו או מתי שנוח לך, לבחור מתוך המבחר של רנו את הנוחה לך ביותר: נוחה למשפחה, נוחה למנהלים, נוחה עם ביצועים ונוחה עם שיק. אפשר להרגיש בנוח עם זה - הנוחות הצרפתית המפורסמת של רנו מפנקת עשרות מליוני נהגים בכל העולם. **1996 תהיה שנה נוחה... בכל רנו שתבחר**

המחירים כוללים מע"מ ואינם כוללים מס בולים עפ"י מחירון מס' 001-96 מיום 20.8.95
מכש עזר היום לאולמות התצוגה ותחנה מתנאי אשואי של עד 100% עד 4 שנים
בני תשה קרנס: ביטוחים - אביזרים - TRADE IN - חייג על חשבוננו 0224848
תל אביב - רחי ריביל 22, טל' 03-6394848 ■ חיפה - צומת וולקן שדי ההסתדרות 163, טל' 04-723294
■ ירושלים - יחסי לוי רחי ריביל 15, טל' 02-786633 ■ כפר אדומים - יוסף הכפר בעיני, טל' 02-352372 ■ נהריה - יקאר לין בעיני
לוחמי הגטאות 12, טל' 04-9929901/2 ■ כרמיאל - תנועת רחי תחרושת 48, טל' 04-958555 ■ סבריה - א.ד. אוטוסטרט בעיני רחי יהודה הלוי א. תעשיה, טל' 06-790483
■ רכב חיפה - רחי יפז 32 חיפה, טל' 04-510294/8 ■ נצרת - יאילואס ב. וור בעיני בן פטרמה, טל' 06-571305 ■ עפולה - יוסף מנחם רחי קהילת ציון 60 א. תעשיה, טל' 06-526526 ■ חדרה - יחסי בורקין תחת דלק פו צומת חדרה, טל' 06-337499 ■ כפר סבא - יוסף רון רחי תעשיה פית החרושת 6 א. תעשיה, טל' 09-956764, 956827 ■ נתניה - יא.א. תנועה רחי פנקס א. תעשיה, טל' 09-340404
■ רחי קהילת ציון 60 א. תעשיה, טל' 09-556441 ■ תולר - יאמיל רחי חולון רחי המסגר 13, טל' 03-362002/5 ■ אשדוד - יסמרת אשדודי א. תעשיה רחי תולר 28, טל' 03-9655136 ■ נס ציונה - יודי שרקי תרצת טולר, טל' 08-403650 ■ רמת גן - יאטו מני 07-811534 ■ כפר שבז - יענילי רחי הפלחה א. תעשיה צמני, טל' 08-521713 ■ אשקלון - יאליב את משה בעיני א. תעשיה צמני, טל' 07-750757 ■ קריית מ - יאטו מני 07-811534 ■ כפר שבז - יענילי רחי הפלחה א. תעשיה צמני, טל' 03-9347282
עמק שרה, טל' 07-270911/3 ■ אילת - יוסף תמכורין, טל' 07-331035 ■ פתח תקוה - יניסיס את ישראל רחי אלכסנדר יניסי 18, טל' 03-9347282

61,950 ש"ח

